СУБОТА, 3 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ. № 101 (3851)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Завтра — День працівників водного господарства

Здоров'я наше і прийдешніх поколінь

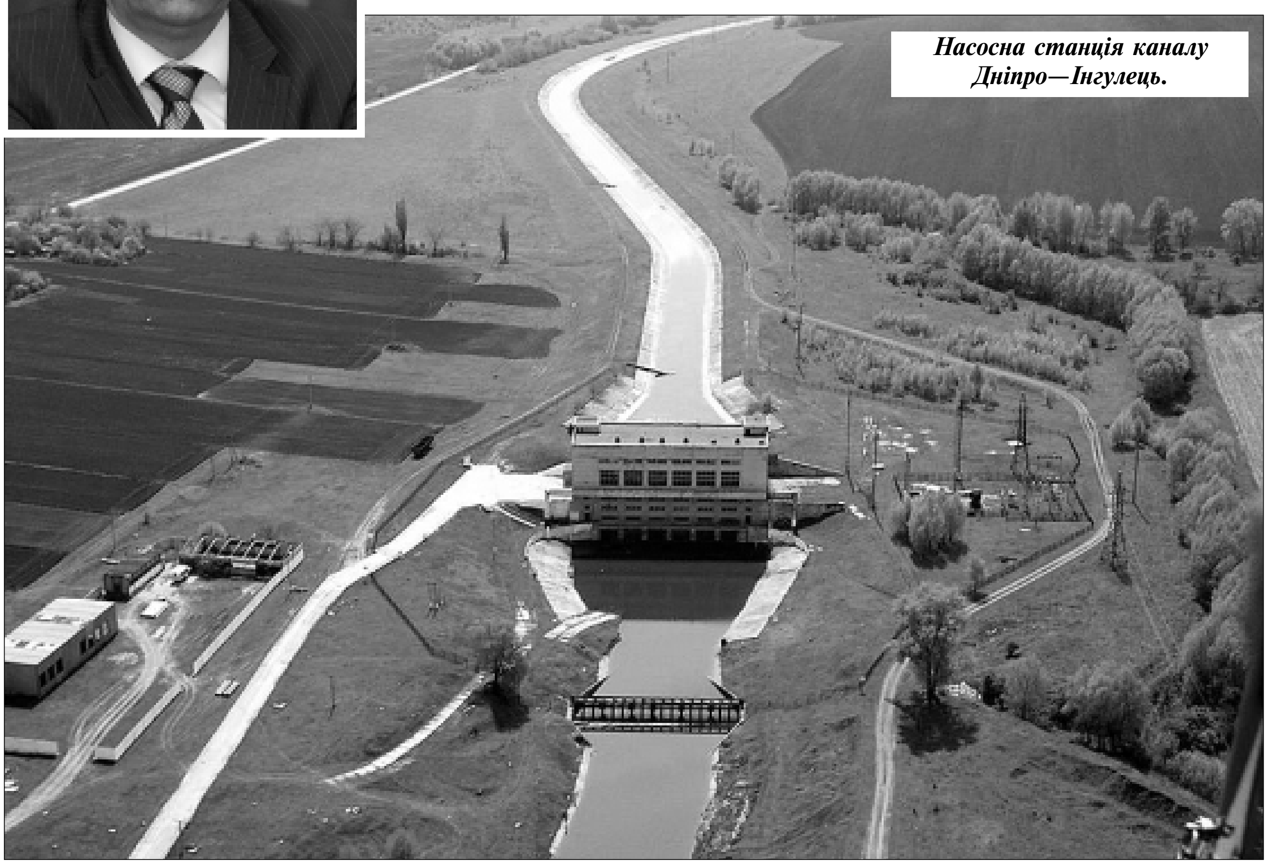
— Маємо потужний водогосподарсько-меліоративний комплекс. Передусім це — досить розгалужена річкова мережа. Територією країни протікає 63119 річок і струмків загальною довжиною понад 206 тисяч кілометрів, — розпочав розмову з нашим кореспондентом голова Державного комітету України з водного господарства **Василь СТАШУК (на знімку)**. Зустріч відбулася з нагоди Дня працівників водного господарства.

— До складу комплексу входять також водотранспортувальні канали, водосховища, великі державні зрошувальні та осушувально-зволожувальні системи, — продовжує Василь Андрійович.

— Серед найбільших магістральних каналів, побудованих у 1961—1991 роках, є Північно-Кримський — найдовший в Європі. Його довжина — 400,5 км, а пропускна спроможність — 294 куб. м за секунду. Канал розв'язав багатовікову проблему водопостачання міст Керчі, Феодосії, 54 сільських населених пунктів Криму, а також частково Сімферополя, Севастополя, Судака. Щороку на Кримський півострів каналом подається понад 1,2 млрд. куб. м дніпровської води, що становить 85 відсотків загального обсягу водопостачання Автономної Республіки Крим.

(Закінчення на 6-й стор.).

Насосна станція каналу Дніпро—Інгулець.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Михайла ЯЦЮКА.

КОРОТКО

■ **Кабмін доповнив перелік наукових об'єктів, що становлять національне надбання, а також передав майнові комплекси восьми дослідницьких агрогосподарств в управління Мінагрополітики.**

■ **Українські прикордонники вилучили в пасажира поїзда "Санкт-Петербург—Кишинів" вибухові пакети і сигнальні ракети.**

Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на друге півріччя 2006 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.

■ **НОВИНИ**

У Криму висадилися американці

***У четвер до Сімферополя прибув літак з американськими спеціалістами,* повідомляє «Інтерфакс-Україна».** За даними Мінооборони, на борту 109 осіб. Вони мають доправити на Старокримський полігон інженерну техніку, яка прибула з Феодосії на американському судні і підготувати її до міжнародних навчань «Сі Бриз-2006».

На знак протесту проти прибуття літака 12 осіб із молодіжної організації «Прорив» провели в аеропорту пікет. Водночас антинатовський запал Наталії Вітренко у Феодосійському порту підхопив лідер комуністів Криму Леонід Грач. Особисто дізнатися, що там відбувається, вирішили й депутати Держдуми Росії К. Затулін та Ю. Квіцинський. Свої дії втручанням у внутрішні справи України вони не вважають. А заяви офіційного представника альянсу Джеймса Апотурая про те, що україно-американські навчання «Сі Бриз», які мають відбутися з 16 липня по 2 серпня, до НАТО не мають жодного відношення і що альянс свої бази на території України розміщувати не планує, наші російські гості не почули.

Голодують актори в погонах

У Львові 15 акторів драматичного театру Західного оперативного командування оголосили голодовку. Це — відповідь колективу театру на директиву Міноборони. У зв'язку зі скороченням Збройних сил України в їх складі мають залишитися лише ті підрозділи, які впливають на бойову готовність та обороноздатність країни. А театр до таких не належить...

Про розформування театру говорять уже два роки. Нині є шанс передати театр у підпорядкування Міністерства культури і туризму — за сприяння обласної та міської рад. Але актори вже втомилися від обіцянок і вдалися до відчайдушного кроку. Їх надихнув приклад колег із Першого українського театру для дітей і юнацтва. Ті оголосили голодовку, і директора театру, проти якого вони виступали, усунули з посади, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ**.

■ **ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!**

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для передплатників газети «Голос України». Нам пропонують:

9. ЗАТ «Луцький домобудівний комбінат» (голова правління — Руслан Вайман) — електронні настінні годинники, міксери, радіоприймачі.
10. Підприємства Луганщини пропонують грошові призи.
11. Благодійний фонд імені Серафима Саровського, м. Одеса (президент — Олександр Каширін) — набір кухонного начиння.
12. ТзОВ «Експрес», м. Одеса (директор — Павло Серебреник) — кавомолку.

Шановні передплатники, надсилайте копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

Хай усміхнеться вам удача!

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

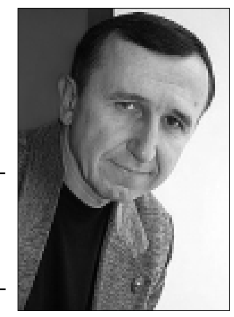
Новий уряд з'явиться у червні

Керівник апарату Верховної Ради України Валентин Зайчук зустрівся з міністром закордонних справ Естонської Республіки Урмасом Паетом.

Під час зустрічі сторони обговорили широке коло питань, які насамперед стосуються законотворчих планів Верховної Ради. Валентин Зайчук поінформував гостя про проблеми, які парламент має розв'язати першочергово. Водночас, розповідаючи про хід консультацій щодо створення парламентської коаліції, керівник апарату Верховної Ради висловив переконання, що «до кінця червня Україна матиме новий уряд».

«Пакетний» склад

***У п'ятницю Верховна Рада автономії 75 голосами із 93 затвердила на посаду Прем'єр-міністра Криму Віктора ПЛАКІДУ** (на знімку).* Новий прем'єр певний час працював у Ленінському районі, який недавно очолював нинішній Голова Верховної Ради автономії Анатолій Гриценко. Останнім часом В. Плакіда керував ДП «Кримські енергетичні системи» — дочірнім підприємством «Укренерго». Він — кандидат економічних наук, безпартійний.

Сформовано, без обговорення, «пакетом», новий склад Ради міністрів автономії. Блоку Януковича належить левова частка місць серед нового складу уряду автономії, в якому голова Ради міністрів має тепер трьох заступників.

■ **ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ**

Вірний помічник і порадник

Майже дві години тривав жвавий діалог між читачами — викладачами і студентами Дніпропетровського національного гірничого університету із заступником головного редактора газети «Голос України» Віталієм Суддею і власним кореспондентом цього видання в Дніпропетровській області автором цих рядків.

Мова йшла про тематику парламентського видання, про об'єктивність і оперативність висвітлення на його сторінках суспільно-політичних подій, діяльність українського депутатського корпусу, проблеми молоді й освіти.

(Закінчення на 4-й стор.).

Народження дитини гарантоване!

— заявляють фахівці клініки репродуктивної медицини «Надія», що днями офіційно відкрилася на Андріївському узвозі в Києві.

Це сімнадцята за рахунком комерційна клініка такого профілю в Україні. Її директор Валерій Зукін вважає, що в цій галузі медицини всім місця вистачить. Адже, за даними статистики, в нашій країні майже 1,5 мільйона сімей мають проблеми з репродуктивною функцією. А щоб чимось відрізнятися від колег (слово «конкуренція» в мові пана Зукіна було відсутнє), клініка пропонує гарантований цикл лікування. У разі невдачі клієнтові повертають витрачені ним за курс гроші в повному обсязі.

Клініка оголосила про свій день народження 1 червня — в День захисту дітей. І це символічно. Адже нова медична установа покликана подарувати радість материнства і батьківства багатьом подружнім парам.

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: Валентин Гриценко — академік НАНУ, директор Інституту кріобіології і кріомедицини НАНУ; Валерій Зукін — директор клініки репродуктивної медицини «Надія».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Луганську деякі політичні сили протестують проти рішення облради про надання російській мові статусу регіональної

Лідер парламентської фракції «Наша Україна» Роман БЕЗСМЕРТНИЙ: «Змістову частину коаліційної угоди, що стосується програми діяльності і регламенту, уже погоджено»

■ У НОМЕР

До маленьких земляків

М'які іграшки, дитяче харчування, соки, мед, ковдри — такі гостинці малюкам дитсадків селищ Томашгород, Рокитне і села Рокитне, що у Рокитнівському районі на Рівненщині, привіз у Міжнародний день захисту дітей їх земляк, народний депутат України від Партії регіонів Василь Берташ. Проблеми цього обпаленого Чорнобилем району йому добре відомі, адже він до роботи в парламенті був депутатом Рівненської обласної ради, представляв тут інтереси рокитнівців. Чимало зробив для розвитку цього району, зокрема, його газифікації.

Не минув В. Берташ і пологовий будинок — привіз сюди одноразові шприци, дитячі комплекти для новонароджених, які не лише вручив кожній породіллі, а й про запас. Медики цього закладу, користуючись нагодою, поділилися проблемами.

Фото автора.

— Я був дуже здивований, що пологовий будинок у районі, який лідирує на Рівненщині за кількістю новонароджених, не має необхідного медичного обладнання, зокрема, сучасних кювезів для виходжування недоношених малюків, — каже Василь Берташ. — Можна лише дивуватися, як у таких умовах працюють лікарі та акушерки. Тому допомагатиму цьому медичному закладу чим зможу. Адже, за словами лікарів, після чорнобильської аварії спостерігається збільшення патологій у вагітних та породіль.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Василь Берташ з медиками у пологовому будинку.

Інтернет для навчання чи розтління?

Необмежені можливості для навчання надає в наше розпорядження Інтернет, але разом з тим ця мережа містить багато інформації, яку не можна вважати ані корисною, ані надійною. Найактивнішими користувачами Інтернету є діти, і саме вони найчастіше наражаються на небезпеку. У Міжнародний день захисту дітей з ініціативи консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді, «Інтернет-асоціації України» та компанії «Майкрософт Україна» за «круглим столом» укотре порушували питання безпеки дітей у Інтернеті, його законодавчі аспекти.

На зустрічі обговорювалася чинна практика правозастосування в Україні з цього питання у контексті досвіду інших країн. Основу для дискусії з участю народних депутатів (нового і минулого скликання) Віталія Коржа та Володимира Кафарського становив власний та експертний досвід, яким поділилися представники Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Федерального бюро розслідувань США (ФБР), а також фахівці профільних галузевих асоціацій.

А розпочав і підбив підсумки обговорення заступник голови консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України Михайло Родіонов. Він зазначив, що в Україні є лише Закон «Про охорону дитинства». Але не йдеться про аспекти, пов'язані з Інтернетом. А діти за своїм характером надзвичайно допитливі й часто в пошуках чогось нового наражаються на веб-сайти злочинних угруповань, які пропагують порнографію та педофілію. В Україні немає жодних законодавчих актів з цієї проблеми. А тому потрібно починати працювати над законопроектом, котрий матиме комплексний підхід з усіх проблем захисту дітей. Інтернет має служити лише для інтелектуального розвитку.

Оксана КАЛУГІНА.

«Було умисно отруєно»

Відповідно до вимог Закону України «Про судову експертизу» та Кримінально-процесуального кодексу України Головним бюро судово-медичної експертизи Міністерства охорони здоров'я України завершено проведення повторної комісійної судово-медичної експертизи у кримінальній справі, що розслідується Генеральною прокуратурою України за фактом посягання на життя державного діяча України, колишнього народного депутата України, а нині Президента України Віктора Ющенка.

Експертиза проводилася у складі комісії із вітчизняних фахівців, а також фахівців із США, Німеччини та Японії. Експерти підтвердили попередні висновки лабораторій Нідерландів, Німеччини, Великої Британії та Бельгії про те, що в організмі В. Ющенка міститься отруйна речовина — діоксин. Із наданого експертами висновку можна вважати, що Віктора Ющенка було умисно отруєно.

Інформація стосовно часу, місця та способу отруєння є таємницею досудового слідства і відповідно до статті 121 Кримінально-процесуального кодексу України до його завершення розголошенню не підлягає.

Прес-служба Генеральної прокуратури України.

У відставку за станом здоров'я

Нові вибори чекають на мешканців приміського Цюрупинська. Новообраний міський голова Павло Княгницький подав заяву про припинення повноважень. Підстава — погіршення стану здоров'я. Після першої сесії міськради, котра пройшла вельми бурхливо, Павло Княгницький був госпіталізований до кардіовідділення.

Хто керуватиме містом нині, де ще не обрано бодай заступника міського голови, наразі незрозуміло. До всього ж, «безголовий» і сам район — кілька місяців тому Президент увільнив тут голову райдержадміністрації Дмитра Осипова.

Ще раз прийти на виборчі дільниці доведеться й мешканцям райцентру Білозерка, що за десяток кілометрів від обласного центру. Обраний селищним головою Володимир Карась відмовився від посади на користь крісла голови районної ради.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

До НАТО через референдум

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Питання вступу України до Північноатлантичного альянсу може бути розглянуте тільки після всенародного референдуму. Про це заявив секретар політради СПУ Геннадій Задирко.

«У програмі партії написано, що ми бачимо Україну як позаблокову державу. Під час домовленостей про створення парламентської коаліції ми змогли відстояти свою позицію і переконали БЮТ та НСНУ, що питання вступу до НАТО може бути розглянуте тільки після всенародного референдуму», — цитує слова Г. Задирка прес-служба СПУ.

За словами секретаря політради, соціалісти мають золоту акцію в цій коаліції. Щоправда, їхня позиція «жорстка і категорична»: соціалісти за позаблоковий статус, європейську інтеграцію і за те, щоб Україна брала участь в міжнародних інституціях, але не у військово-політичних блоках.

Г. Задирко також зазначив, що сьогодні результати соціологічних досліджень свідчать, що Україну в Північноатлантичному альянсі бачить меншість українців, але зауважив: не треба виключати того, що буде проведено відповідну інформаційну роботу. «Крім того, чим більше Росія робитиме заяви з приводу приєднання Криму, тим більше вектор України буде направлений у бік Північноатлантичного блоку», — наголосив секретар політради СПУ.

Сценарії і реалії

Голова Верховної Ради четвертого скликання Володимир Литвин не відкидає, що новий склад Конституційного Суду може визнати неконституційним внесення змін до Основного Закону країни від 8 грудня 2004 року.

Володимир Литвин сказав про це в розмові з журналістами. Так він прокоментував позицію Президента України Віктора Ющенка, який ув'язує призначення Прем'єр-міністра з формуванням Конституційного Суду. На думку голови Народної партії, «це не ультиматум, а підведення позиції під сценарії, які розробляються».

Володимир Литвин висловив думку, що після формування коаліції, обрання керівництва Верховної Ради і Кабінету Міністрів глава держави залишається осторонь політичних процесів. А тому після сформування Конституційного Суду, вважає колишній голова парламенту, перше питання, яке розглядатимуть судді КС після його сформування, — конституційність змін до Основного Закону.

На думку Володимира Литвина, проблема — в різному трактуванні процедури внесення змін до Конституції. А після прийняття судом відповідного рішення зовсім інакше формуватиметься уряд, і «не буде потреби в коаліції».

Водночас голова Народної партії припускає, що парламент може й не погодитися на пропозицію Президента України, а отже, глава держави може заблокувати дії народних обранців, відмовившись вносити запропоновану кандидатуру прем'єра.

Голову обрали, але...

Усю відповідальність за ситуацію на Тернопільщині взяли на себе представники БЮТ в обласній раді. За словами лідера обласної організації партії «Батьківщина», народного депутата Василя Деревляного, ця політична сила готова нести тягар влади. Обласну раду очолив бютівець Михайло Миколенко. Під завісу першої сесії облради п'ятого скликання, що з паузами тривала кілька тижнів, обрано заступників голови: ними стали однодумці Володимир Чибрас (КУН) і Мирослав Білик (УСДП). Ще одним заступником голови мав стати Володимир Чубатий від НСНУ, але він свою кандидатуру зняв. Усі вісімнадцять депутатських комісій також очолили представники БЮТ і соціалісти, які до них примкнули. Депутати від НСНУ і Блоку Костенка—Плюща участі в голосуванні з кадрових питань не брали. Мало того, нашоукраїнець Сергій Бабій оскаржує у Тернопільському міськрайонному суді усі рішення першої сесії облради.

Не вдається розрулити поствиборчу ситуацію в обласному центрі.

Владу, що, було, зависла у повітрі, підхопив колишній голова міста Богдан Левків. Тернопільці не повинні відчувати дискомфорту через поствиборні перипетії, вважає Богдан Євгенович. Усі служби міста функціонують у звичному режимі. Хоч дається це нелегко.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

А коаліції немає

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Шість народних депутатів України з фракції Партії регіонів відвідали Чернігівщину і провели низку зустрічей з виборцями, партактивом у Гончарівську, Новгороді-Сіверському, Чернігові. Сенсаційною була їхня заява про те, що віднині Придесення буде під пильною опікою членів фракції — Сергія Андроса, Юрія Каракая, Миколи Комара, Олексія Корсакова, Григорія Маньковського, Михайла Чечетова і ... Віктора Януковича-молодшого.

— Ми приїхали сюди не в гості, — сказав М. Чечетов на прес-конференції у Чернігові, — а на постійне місце роботи!

Як зазначив М. Комар, усі народні депутати, їхні помічники енергійно працюватимуть над вирішенням злободенних проблем Чернігівщини. Члени фракції поділилися думками про проблеми створення парламентської коаліції, висловили свою стурбованість затягуванням цього процесу. Відповідаючи на запитання місцевих журналістів, народні депутати України повідомили, що після відставки міського голови Миколи Рудьковського їхня партія обов'язково висуне кандидатом на цю посаду гідного партійця.

Фото автора.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: на прес-конференції виступає Михайло Чечетов (другий ліворуч).

Голова, який зумів об'єднати всіх

■ ХТО Є ХТО

Біографічна довідка

Шилепницький Іван Орестович народився 20 жовтня 1948 року у с. Лужани Кіцманського району Чернівецької області, у 1963-му закінчив середню школу, у 1967-му — Чернівецький індустріальний технікум. У 1975 році закінчив економічний факультет Чернівецького державного університету, у 1978-му обирається заступником голови Кіцманського райвиконкому. Після закінчення у 1983 році Вищої партійної школи переходить на партійну роботу. Працює другим та першим секретарем Заставнівського райкому КПУ. У 1990 році Івана Шилепницького призначено першим заступником голови Чернівецького облвиконкому. Із квітня 1992-го — голова Кіцманської райдержадміністрації. З листопада 1996 року по 2002-й — голова Чернівецької обласної ради. Нині його знову обрано головою Чернівецької облради. Одружений, має двох синів.

Івана Шилепницького характеризують по-різному. Мудрий, непоступливий, жорсткий, принциповий. Проте ніхто не може заперечити його професіоналізму. Отож, коли більшість крісел у обласній раді зайняли депутати від БЮТ, питання про кандидатуру голови обласної ради відпало само собою. «Проти» були тільки представники виконавчої влади, а отже, НСНУ. Проте й вони розкололися на два табори під тиском авторитету Шилепницького. Буковинці, котрі очікували протистояння, з полегшенням зітхнули, коли в обласній раді було створено широку демократичну коаліцію.

— Голова обласної ради не є директором ради, він посадова особа, яка забезпечує діяльність цього виборчого органу представницької влади у межах та у спосіб, що визначені законодавством України. Я не прийшов просто зайняти крісло — я прийшов працювати. На виборах ми перемогли під прапорами Блоку Юлії Тимошенко, ми готувалися і прогнозували результат, —розпочав розмову Іван Шилепницький.

— Чи матиме «бютівець» Шилепницький опозицію у раді?

— Що таке область, район, село, селище міського типу? Це територія, де живе депутат, де має симпатії більшого чи меншого кола виборців. У сесійній залі провінційної ради завдання стоять приземлені й практичні. Може бути, що хтось буде не згідний з якимись окремими підходами чи рішеннями. Це буде ситуативна опозиція.

— Ви були обрані на посаду голови при Миколі Ткачеві, тепер призначено нового голову ОДА — Володимира Куліша. Якою бачите співпрацю двох гілок влади?

— Питання, якою буде співпраця, у мене навіть не виникало. Політична ситуація в державі змінилася на краще, до того ж законодавець вибудував нормативні акти так, що адміністрація нічого не зробить без ради, а рада — без адміністрації. Усі повноваження делеговані виконавчим органам. Було б безглуздям сьогодні їх переобирати, адже головне — фінанси — в руках виконавчої вертикалі.

— Питання фінансів завжди було болючим у нашій дотаційній області. Як втілюватимете обіцянки, не підкріплені фінансами?

— Усі нові депутати сповнені натхнення працювати, але не всі знають, де взяти кошти, скільки їх необхідно. Законодавець не завжди дає чіткі відповіді на ці запитання. Перше, чого всі ми хочемо, — щоб люди мали роботу і гідну зарплату. Це є похідною решти. Треба максимально спростити процедуру відкриття нових бізнесів, за якими — створення робочих місць. Практику, коли підприємець, який заробив гроші на ринку чи за кордоном, половину заробленого повинен залишити у кабінетах чиновників, котрі надають дозволи, треба викорінювати.

Досі ніхто не робив детального аналізу ситуації в лісовій галузі. Хто і як працює, хто, як, за що і скільки платить до бюджету — такої картини нема. Вже можу запевнити, що у сфері корисних копалин та лісу крутиться ще один паралельний бюджет. Для мене важливо, щоб гроші за розробку корисних копалин чи лісу пішли територіальним громадам, де ведуться роботи. Надходження до бюджету від кубатури при розробці цінних порід деревини, зрозуміло, викликають низку запитань.

Така сама ситуація з інвестиціями, які ніколи не прийдуть у наші райони без політики сприяння інвестору, без захисту його від сваволі контролюючих органів, без облаштування доріг, ліній зв'язку, електропередач до принадних територій. З другого боку, має бути серйозний ценз його діяльності. На часі глибинна переробка, а не вивіз дешевої сировини. Невже у Дніпропетровську більше лісу, ніж у нас? Адже вони роблять меблі, а ми дозволяємо вивозити кругляк. Назріла чітка програма залучення інвестицій у переробку, яка розрахована на десять років. Адже є серйозні лісопереробні потужності у Путилі й Берегометі, та вони стоять. А рубати ліс дають будь-кому, хто інколи, крім печатки і підпису, нічого за душею не має.

Стосовно доріг. Грошей катастрофічно бракує навіть на ямковий ремонт, проте наші сусіди румуни усі дороги, які ведуть до кордону з Україною, заасфальтували за гроші цільових програм Євросоюзу. Це приклад — гідний наслідування. Були пропозиції щодо спільних проектів і нам, але наші чиновники не зацікавилися. Я сказав би, особисто.

— Багато нарікань на те, що сесія минулого скликання знову віддала Лопушнянське нафтове родовище в оренду представникам інших областей, а територіальна громада отримує копійки.

— Так, обласна рада, м'яко кажучи, нераціонально, під делікатним тиском вижницьких депутатів надала дозвіл фірмі з Івано-Франківська на експлуатацію наших нафтових свердловин. Сума в один мільйон гривень, яку отримав район, спонукає до роздумів. Бо в іншому варіанті обласний бюджет міг одержати 15 мільйонів гривень. Питання прискіпливо вивчається, позбавляти себе істотного джерела доходів до місцевого бюджету область не буде. Шитий білими нитками лобізм тодішніх зацікавлених депутатів вкотре підтверджує перевагу пропорційної системи.

— Не краща ситуація і з видобутком гравію та піску, який нищить екологію, провокує стихійні лиха.

— Вважаю своїм обов'язком, а це виключно в компетенції обласної ради, проведення інвентаризації усіх родовищ корисних копалин на предмет відповідності їхньої фактичної експлуатації нормативним актам.

— Через непоступливість міської ради, яка не поспішає скасувати орендну плату за землю для Чернівецького міжнародного аеропорту, той не може виплатитися з боргів.

— Варіантів багато. Чи продаватимемо, чи передаватимемо в оренду, але без чітких інвестиційних проектів діяти не збираємося. Будемо ретельно вивчати людей, які прагнуть працювати на цьому діючому підприємстві, мають вони кошти чи блефують, які у них справи за спиною, що вони планують зробити. Однозначно, якщо загубимо аеропорт — втратимо туристичну галузь.

— Про туризм говорено багато, але чомусь майновитий турист у буковинські гори не пішов, навіть з огляду на відкриття кількох лижних витягів.

— Ми складемо детальний перелік принадних для туристичної галузі територій, визначимо маршрути, точки, де можуть бути витяги чи інші об'єкти. І тепер жодний контролюючий орган, що дає дозволи, не вийде за створену нами схему, яка буде прийнята сесією обласної ради. Практика, коли під лижні спуски вистригають гори, найближчі до сіл і центральних доріг, нещадно експлуатують сільські дороги і мости, багато з яких утримуються громадами, є недалекоглядною. Має бути конкурс на отримання права на будівництво на тій чи іншій виділеній для цього території. Ділянки отримають ті, хто розпочне освоєння з будівництва під'їзних комунікацій, запропонує найкращий природоохоронний бізнес-план.

— В області збунтувалися автоперевізники, котрі вважають, що конкурс на маршрути проводиться непрозоро і чиновники автоуправління нагрівають на цьому руки. Чому, всупереч новому закону, серед членів тендерного комітету нема представників обласної ради?

— Діятимемо згідно із законом. Я поінформований, що від вигідних маршрутів усунуті серйозні, колись державні автопідприємства, які мають хорошу інфраструктуру, діагностику та медичний контроль, у тому числі й районні. Знаю, що інколи конкурси виграють приватні особи, які жодного відношення до перевезень пасажирів досі не мали. Є інформація, що ті, хто виграв маршрути, потім здають їх іншим особам, перевезення пасажирів виконується на несертифікованих китайських автобусах або ж на застарілій техніці. Внаслідок таких підходів одні підприємства збанкрутували, інші на межі розорення. Потрібен жорсткий контроль за участі правоохоронних органів.

— Як ви намагалися впливати на обрання районних та сільських голів?

— Ми не мали амбіцій стосовно кількості керівних крісел. Якщо інша політична сила пропонувала кращого господарника і порядного чоловіка, ми погоджували такі кандидатури. Вважаю, в районах обрано оптимальну верхівку. Чіткої вертикалі обласна рада у районах немає, але я дуже сподіваюся на співпрацю. Гарантія цього — добровільне утворення ради голів районних та міських рад при голові облради.

— Що побажали б колективу найбільш «радянської» газети «Голос України»?

— Залишатися такою ж об'єктивною, ні перед ким не прогинатися, як і завжди доносити до людей правду, якою б вона не була. Та, звичайно, тиражів.

Сергій СУЛИМА.

Фото автора.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Мовна епопея триває

Російська мова зберегла статус регіональної на території Харкова. За відхилення протесту прокурора міста проголосувала переважна більшість депутатів — 77 із 100.

Коментуючи це рішення, міський голова Харкова Михайло Добкін підкреслив: «Я завжди говорив, що питання мови — питання надумане. Харків'яни розмовлятимуть тією мовою, якою вони хочуть розмовляти».

Відхилення протесту прокурора — не кінець мовної епопеї, а тільки початок. Прокурор міста Володимир Суходобов уже заявив, що має намір оскаржити рішення сесії в суді. Втім, суд може затягтися на місяці, якщо не на роки. Десять років тому харківська справа про так званий завищений статус російської мови в українському регіоні розглядалася протягом п'яти років. Перемогла державна мова. Щоправда, для цього треба було дійти до Верховного Суду. Однак тепер юрист міськради Олександр Новак упевнений, що перемога залишиться за депутатами.

У нас на сьогодні значно змінилася позиція порівняно з 1996 роком, каже він. В основу рішення покладена європейська хартія про мови. Сподіваємося, що це допоможе нам відстояти рішення міськради в судах України і за її межами. Втім, навіть Європейський суд не в змозі змусити депутатів скасувати власне рішення. Єдине, що може загрожувати народним обранцям, —розпуск міськради. Якщо, звичайно, цього захоче міський голова.

Перед початком сесії біля міськради на акцію протесту зібралося, за оцінками правоохоронців, близько 10 тисяч осіб, які представляли різні партії та організації.

Підкреслю, що ця сесія стала такою резонансною не тільки через мовну проблему. Харківські депутати взялися всерйоз і за так званий будівельний бум. Рішення попереднього складу міської ради про виділення під будівництво земельних ділянок у найкращих міських куточках їхні нинішні колеги мають намір скасувати, незважаючи навіть на те, що багато будинків уже зведені на декілька поверхів, а то й наполовину. Якщо такі кардинальні рішення буде прийнято — на місто чекає низка судових процесів інвесторів.

Микола КОСИЙ.

Харків.

■ ФОТОФАКТ

У Київській міській державній адміністрації відбулося вручення стипендій міського голови талановитим дітям — учням початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів — лауреатам міжнародних та всеукраїнських конкурсів.

На знімку (зліва направо): ***Єлизавета Зернецева, Софія Вороная і Олена Журавицька***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Полтаві призупинили приватизацію

Депутати міської ради Полтави встигли провести уже дві сесії, на яких загалом сформовано керівні органи ради та виконкому. Секретарем міськради обрано представника фракції БЮТ Андрія Матковського, за якого проголосувала навіть більшість опозиційних депутатів-регіоналів. Затверджено й першого заступника міського голови (ним став Анатолій Бодник), інших заступників, обрано виконком міськради та голів постійних депутатських комісій.

На останній сесії створено робочу групу, яка проаналізує всі найважливіші рішення попереднього складу міськради. Адже є підозра, що не всі з них ухвалювалися на законних підставах. Особливо це стосується виділення земельних ділянок, використання бюджетних коштів та приватизації тих чи тих об'єктів. Депутати призупинили дію програми приватизації на 2006 рік та реалізацію деяких будівельних проектів.

— Звісно, ми не хочемо відлякувати інвесторів, —засвідчив секретар міськради Анатолій Матковський, — але є потреба розібратися у власному господарстві, тому протягом найближчих 10 днів ми плануємо завершити цю перевірку. А загалом стратегічна мета така: місто має розвиватися не для бізнесу, а для людей, щоб вони почувалися комфортно і з розумінням сприймали ті чи інші рішення нової міської влади.

Прийшов на сесію і новопризначений голова облдержадміністрації Валерій Асадчев. Керівник області вважає: жодних перепон для нормальної співпраці немає. Залишилося тільки вирішити ще одне болюче питання — провести повторні вибори міського голови.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Черкаський корпункт «Голосу України» запрошує читачів газети і всіх бажаючих на свято передплатника, яке розпочнеться 6 червня о 10 годині ранку на площі перед Будинком зв'язку обласного центру. Учасників свята чекають різноманітні призи і сувеніри, захоплююча концертна програма

Начальник Генштабу Збройних сил України Сергій КИРИЧЕНКО обговорив з керівником військового відомства ЄС Жаном-Полем Перуччі питання утилізації надлишків боєприпасів (Інтерфакс-Україна)

■ У НОМЕР

«Пенсіонерів на роботу не беремо!»

Луганськ. До територіального комітету профспілки ДП "Донбасантрацит" звертаються пенсіонери-гірники з проханням допомогти їм повернутися на колишнє місце роботи. Попрацювавши визначений час на підприємстві, шахтарі тим самим хочуть збільшити свій підземний стаж, а отже, розмір пенсійної допомоги. Як зазначають профспілкові лідери, сьогодні спостерігається разюча диспропорція між пенсіями гірників 1970-х, 1990-х і 2000-х років. Щоб заробити підвищену пенсію, ветерани шахтарської праці готові ризикувати і без того слабким здоров'ям, адже переважна їх більшість має професійне захворювання — силікоз. Однак, як пояснив голова територіального комітету С. Кубарєв, профспілки не мають повноважень працевлаштовувати людей. Тим часом на деяких шахтах області вже з'явилися оголошення «Пенсіонерів на роботу не беремо!».

Алла АНТІПОВА.

Із шевелюрою — до Книги рекордів

Не думала не гадала Віра Петрівна Покос, коли відрощувала сину Артурові шевелюру, що її хлопчик потрапить до Книги рекордів України. Але саме це сталося, коли у п'ятилітнього Артура зафіксували довжину волосся. За зросту в 124 см його пасма досягли 75 см. Хлопчик не тільки плекає своє волосся, а й захоплюється шахами і карате, багато читає.

На знімку: разом із представником Книги рекордів України Артур Покос демонструє свій скарб і диплом про це.

Фото УНІАН.

■ ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ

Вірний помічник і порадник

(Початок на 1-й стор.).

Особливо багато зауважень і побажань було пов'язано з документами, які приймає Верховна Рада й оперативно публікує на своїх сторінках парламентське видання. Професор Володимир Салов навів приклад, коли Верховна Рада ухвалила в різний час три нормативні акти, кожний з яких по-своєму регламентує кадрове забезпечення в навчальних закладах. Отже, документи суперечать один одному, а у вузівських колективах не знають, що з них брати в роботі за основу.

Ректор університету академік НАН України Геннадій Півняк зізнався, що всі ці роки «Голос України» є для нього і багатьох його колег помічником і порадником у прийнятті важливих рішень. Студенти побажали більше кваліфікованих публікацій із проблем молодіжного працевлаштування, одержання і будівництва житла для молодих родин, а також молодіжного додатка до газети. Нагадаю, що Національний гірничий університет — одне із найстаріших і найбільших вищих навчальних закладів в Україні. Тут навчається більш як 12 тисяч студентів. Вуз готує кваліфіковані кадри для багатьох галузей промисловості й економіки, у тому числі і для соціально-гуманітарної сфери.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Народження дитини гарантоване!

— заявляють фахівці клініки репродуктивної медицини «Надія», що днями офіційно відкрилася на Андріївському узвозі в Києві

(Початок на 1-й стор.).

Поки що в Україні за допомогою допоміжних репродуктивних технологій щорічно народжуються близько 700 малят (0,15 відсотка від усієї кількості немовлят). Клініка «Надія» збільшить цей відсоток. Вона приймає пацієнтів з 10 квітня. За словами Валерія Зукіна, вже є перші вагітності.

«Надія» розташована в історичному центрі столиці. Андріївський узвіз — це не тільки вулиця художників і народних умільців. Це вулиця лікарів. Тут свого часу вели прийом хворих лікар Михайло Булгаков, академік Яновський (на його честь названо Інститут пульмонології), гомеопат Дем'ян Попов, тут розташовувалася школа акушерів... «Надія» відродить традиції вулиці лікарів.

Клініка сучасна і за застосуванням інноваційних технологій, і за медичним устаткуванням, і за кваліфікацію фахівців, котрі в ній працюють. І навіть за дизайном та інтер'єром палат. Її директор стверджує, що все це — складова успішного лікування. Пацієнт, переступивши поріг «Надії», психологічно налаштовується на успіх, почувається комфортно й захищено.

Медична допомога у клініці платна. Академік НАНУ, професор, завідувач кафедри акушерства і гінекології Харківського медуніверситету Валентин Грищенко в інтерв'ю «Голосу України» сказав, що ще за часів СРСР, коли медицина була безплатна, прийняли закон, який дозволяє брати гроші за лікування безплідності. Сьогодні цикл такого лікування коштує в середньому 18 тисяч гривень. Але, за словами Валентина Івановича, при Мінздраві створено спеціальну комісію, котра визначає найнесприятливіші з погляду народжуваності й порушення репродуктивної функції регіони. Жителям цих зон медична допомога за рекомендацією комісії надається безплатно.

Якщо раніше безплідність ставили в провину жінці, то останнім часом це і чоловіча проблема. Академік Грищенко каже, що сьогодні із загальної кількості бездітних пар, що хочуть мати дитину, проблеми із зачаттям є і в 65 відсотків жінок, і 45 відсотків чоловіків. Серед головних причин, що перешкоджають продовженню роду, професор називає екологію, стреси, аборти, рівень життя. А ще — змінені соціальні пріоритети: спочатку кар'єра, потім дитина.

Ну а для тих, хто вважає інакше, але через проблеми з репродуктивною функцією не можуть стати щасливими батьками, тепер є «Надія».

Ольга ВІТЕР.

На знімку: в кабінеті ультразвукової медицини. Завідувач відділу медичного плоду Олексій Соловйов (**зліва**) і академік Валентин Грищенко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ПРИГОДА

Відкрита пастка

Жертвою крадіїв металу стала мешканка Знам'янки Кіровоградської області. Опівночі, повертаючись із гостей додому, 35-річна жінка провалилася у відкритий люк. Вона травмувала спину і самотужки піднятися на поверхню не могла. На щастя, крики про допомогу почув житель сусіднього будинку, викликавши швидку допомогу та пожежно-рятувальну службу. Першим у люк спустився медпрацівник, який уколов потерпілій знеболювальний засіб. А бійці чергового караулу рятувальними пасками підняли жінку нагору. У Знам'янській центральній районній лікарні її одразу прооперували. Нині з діагнозом «закрита хребетно-спинномозкова травма» вона перебуває у реанімаційному відділенні лікарні.

Олег БОНДАР.

Мільйони на відпочинок

Нинішнім літом Луганщина планує оздоровити майже 136 тисяч юних луганчан, що становить 56 відсотків від загальної кількості дітей шкільного віку. Для цього область виділила більше коштів, аніж раніше — понад 7 млн. грн., з місцевих — більш як 4 млн. грн., а також планується залучити ще 52 млн. грн. позабюджетних коштів. З 1 червня дітей приймають сім оздоровчих позаміських таборів, а наприкінці місяця їх кількість зросте до 43. Традиційно особливу увагу приділятимуть оздоровленню школярів пільгових категорій — дітям-сиротам, з багатодітних і малозабезпечених родин, позбавленим батьківської опіки, дітям-інвалідам, а також найобдарованішим і талановитим.

Влас. інф.

■ ФОТОФАКТ

У виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» проходить автомобільна виставка «Автомотив Україна—2006», на якій представлено більше 20 новинок, привезених з Женевського автошоу. Серед них — королівський бренд «Бентлі», «Альфа Ромео Брера», «Ауді RS-4», перший у світі аудімобіль від «Бенг енд Олафсен», оновлена «Тойота Аверсис» та багато інших ексклюзивів світового автопрому.

Фото Олега МАРКЕВИЧА (Укрінформ).

Редакція стала музеєм

Ось уже п'ять років у Ярмолинецькій районній газеті «Вперед» діє музей редакційної та видавничої справи. Створила його первинна журналістська організація, щоб зберегти у пам'яті імена та діла земляків-газетярів. В експонатах — 75-річна історія газети, яка пройшла і через війну, і через соціальні катаклізми. Був час, коли тираж її становив 12 тисяч примірників, а було й таке, що він не перевищував 750 штук. Тоді, в роки кризової перебудови, газетярі більше року не отримували заробітної плати. В музеї зібране і все нехитре журналістське приладдя та примірники видання.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Пам'яті Скопенка

Завтра з Театрального майдану Тернополя стартує п'ятдесята велогонка, присвячена пам'яті полковника Радянської Армії Василя Скопенка, який загинув у боях за визволення польського міста Сандомир від фашистів. Участь у ній беруть сім команд з України, дев'ять — з Польщі і дві — з Росії. Маршрут перегонів під гаслом «Разом у Європі» пролягає українськими містами Рівним, Володимиром-Волинським, Луцьком і польськими Замосцем і Сандомиром. Ювілейна велогонка триватиме два тижні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Через примирення до поступу вперед

У Києві відкрилася третя із започаткованих чотири роки тому Міжнародна конференція «XXI сторіччя: пошук шляхів примирення біля могил померлих» на тему: «Військовий полон та інтернування: 1939—1956. Погляд через 60 років».

Конференція відбулася на базі Академії управління МВС України. Організували її Державна міжвідомча комісія у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій при КМУ, об'єднання «Саксонські меморіали» в пам'ять жертв політичного терору, МВС, Служба розшуку Німецького Червоного Хреста, Державний комітет архівів України; Служба безпеки України тощо. Мета конференції — узгодження та реалізація заходів зі встановлення долі військовополонених та інтернованих іноземців і українців, дослідження та впорядкування місць їх поховань на теренах держав—учасниць Другої світової війни. Під час конференції німецька сторона передала копії трофейних документів родичам загиблих українських військовополонених.

На знімку: президент Народного союзу Німеччини, який доглядає за могилами військових, Райнхард Фюрер ***(ліворуч)*** вручає документи на поховання останків Олексія Компанійця, загиблого в концтаборі Шталаг, його племінникові Івану Компанійцю ***(праворуч)***.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ні — дитячій еміграції

Буковинці щороку оформляють 25 тисяч закордонних паспортів та майже 3 тисячі проїзних документів на дітей.

Постійно за кордонами України перебувають від 150 до 250 тисяч мешканців Чернівецької області. І це лише офіційна статистика. Але, як вважає начальник відділу у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб УМВС області Василь Флорескул, реальна цифра більша, як і кількість дітей заробітчан, вивезених легально і нелегально з України. Тому нині розпочато активний процес об'єднання сімей. Правоохоронці виступають з ініціативою запровадження в Україні документа дитини, який змінювали б кожні п'ять років. Сьогодні, на жаль, не вистачає навіть бланків документів реєстрації новонароджених — метрик.

Сергій СУЛИМА.

Чехи обирають новий парламент

За дві сотні місць у законодавчому органі тут змагаються двадцять шість партій. І лише п'ять із них мають шанси на перемогу. Насамперед це соціал-демократична партія на чолі з прем'єр-міністром і європрагматиком Іржі Парубеком та правоцентристи, до яких належить євроскептик — президент Вацлав Клаус.

Серед гасел переважають соціальні та економічні програми. Політична боротьба загострилася ще й тому, що чимало людей проти політики Євросоюзу. Пояснюють це тим, що час, коли Чехія отримувала дотації від співдружності, минає. Чехія має один з найвищих приростів ВВП у Європі, і з 1 квітня статус її економіки змінився з такої, що розвивається, на розвинену. Отже, віднині Чехія не отримуватиме допомогу Міжнародного валютного фонду, а віддаватиме на розвиток інших слаборозвинених країн. А кому хочеться ділитись!

Не обійшлося і без провокацій та особистих образ та бійок. Та хай там як, а, перебуваючи в Чехії тиждень тому, зовні не помітила жодного передвиборного ажіотажу. На відміну від нас, рекламні щити там можна було побачити дуже рідко, а теледебати відбувалися лише на кількох каналах і лише в певний час. І жодного засилля політреклами в теле- та радіопросторі. Загалом склалося враження, що чехи надто аполітична нація.

Марина КРИВДА.

Осквернитель пам'ятника відповість за законом

Виявлено групу скінхедів, які сплюндрували монумент «Жертвам Холокоста». Він, зведений у центрі Севастополя в 2003 році на пожертвування приватних осіб, багаторазово зазнавав паплюження невідомими.

Востаннє з монумента поглумилися з особливим цинізмом. Поки члени Севастопольського єврейського благодійного центру «Хесед-Шахар» намагалися очистити мармуровий пам'ятник від фашистських написів, правоохоронні органи шукали вандалів.

За словами начальника управління СБУ в Севастополі генерал-майора Михайла Сальви, співробітники спецпідрозділу за зробленими на пам'ятнику написами відразу ж визначили, «що це почерк так званих скінхедів, які пропагують ультраправу ідеологію». Один з них навіть залишив свою електронну адресу, закликавши «співчуваючу» молодь поповнювати лави угруповань. Незважаючи на те, що 22-річний любитель автографів ужив заходів обережності, спецслужби встановили його особистість і разом із МВС затримали інших зловмисників. Порушено кримінальну справу.

Тетяна КУРАКІНА.

Севастополь.

Засвоїти історію допоможе інститут

Кабінет Міністрів України своєю постановою заснував Український інститут національної пам'яті.

Головні його завдання: відновлення і збереження національної пам'яті нашого народу, координація діяльності в цій площині, вивчення історії української нації, зокрема, репресій у різні часи, а також поширення об'єктивної інформації про історію України у світі. Уперше офіційно про це заявив Віктор Ющенко на мітингу-реквіємі в Биківні. Президент також повідомив, що очолить Український інститут національної пам'яті Ігор Юхновський. Раніше передбачалося, що місцем для інституту-музею може стати Жовтневий палац, де і було страчено більшовиками багато видатних діячів України.

■ ФОТОФАКТ

Біля Київського академічного театру ляльок у Міжнародний день захисту дітей відкрили незвичайний фонтан «Дюймовочка».

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Каратимуть гуманно

Учора Міністерство юстиції представило для обговорення на «круглому столі» проект закону «Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України», який має гуманізувати кримінальну відповідальність і привести кримінальне законодавство України у відповідність з вимогами Ради Європи.

Автори проекту намагаються удосконалити кримінальне законодавство, встановивши чіткий принцип призначення покарання: більш суворий вид покарання із передбачених за скоєний злочин призначається лише в тому разі, якщо менш суворий не забезпечить виправлення злочинця і попередження вчинення ним наступних злочинів. Пропонується також розширити застосування альтернативних позбавленню волі видів покарань, насамперед таких, як штраф, виправні роботи, громадські роботи або арешт. Стосуватиметься це, зокрема, таких злочинів, як крадіжка, грабіж, хуліганство.

Наталя ВІЛАМОВА.

Найкраще захистять знання

Тригодинне свято «Освіта-2006» у Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині перетворилося на вшанування обдарованих учнів зі 122 сіл, їхніх педагогів та батьків. Кращі з кращих урочистою колоною з королем та королевою знань прибули до районного Будинку культури.

Лише в районних предметних олімпіадах брало участь понад три тисячі учнів. Є й призери всеукраїнських, обласних олімпіад, Малої академії наук, переможці найрізноманітніших творчих, мистецьких, спортивних змагань. Усі вони отримали подарунки від місцевих меценатів. Нагороди від корпункту «Голосу України» здобули юні правознавці Альона Кравцова, Юрій Маринюк, Валерій Гончарук, Юрій Петрань та знавці української мови Ігор Тимошенко і Максим Карітун. «Зростати в обраній спеціалізації їм допомагає і ваша газета, яку за доброю традицією в районі передплачують у кожній школі», — каже завідуюча відділом освіти Ніна Гурська.

Як колись запорожці, діти привселюдно на сцені написали листа, але не турецькому султанові, а Президентові України, від якого чекають реальної підтримки сільським школам — комп'ютерними класами, спортивними комплексами та автобусами для підвезення учнів із віддалених сіл.

Чудовий подарунок до Дня захисту дітей тутешній дітворі привезли організатори Міжнародного фестивалю документальних фільмів «Кінолітопис-2006». Три дні в районному Будинку культури та в селах демонструватимуть кращі стрічки не лише українських документалістів, а й короткометражні ігрові фільми, улюблені малечею мультики.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Джордж Буш — найгірший

Найкращими президентами американці вважають Рейгана, Клінтона і Кеннеді, найгіршими — Джорджа Буша-молодшого, Ніксона і знову-таки Клінтона. Такі дані останнього опитування американців. У квітні схвалення діяльності глави Білого дому перебувало на рівні 35 відсотків, а в січні — 43 відсотків. Водночас нині лише близько чверті населення США думає, що «справи у країні йдуть у правильному напрямі». Протилежної думки 69 відсотків американців.

СЕРБІЯ

Дочку Мілошевича заарештують?

Міністерство внутрішніх справ Сербії видало ордер на арешт дочки колишнього югославського президента Слободана Мілошевича. У вересні 2002 року суд виніс вирок Марії Мілошевич — вісім місяців ув'язнення за стрілянину, яку та вчинила під час арешту батька. Однак вона вирок опротестувала. Нині справу поновили. Марія Мілошевич проживає в Чорногорії, яка була союзником Сербії. Вона підтримувала відокремлення цієї республіки від Сербії. За її словами, цього бажав і батько.

РОСІЯ

Звільнено генпрокурора

Рада федерації звільнила Володимира Устинова з посади генерального прокурора Росії за власним бажанням. «За» проголосували 140 сенаторів, двоє утрималися, голосів «проти» не було. Прохання про відставку вніс президент Володимир Путін. Нещодавно Володимир Устинов заявив, що корупція в Росії процвітає і найближчим часом буде порушено кілька нових кримінальних справ.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Відвернено теракт

У Лондоні під час антитерористичного рейду поранено чоловіка. Поліція підозрює його в причетності до терористичної діяльності. Його було поранено у приміщенні, яке, на думку правоохоронних органів, використовували як фабрику для виробництва бомб. Ще одного підозрюваного затримано. Спецоперацію проводили майже о 4-й ранку, в ній брали участь близько 100 поліцейських.

ПАЛЕСТИНА

Обвинувачення в «біологічній» агресії

Палестинці, які проживають на Західному березі ріки Йордан, обвинувачують ізраїльтян у «біологічній» агресії. Фермери стверджують, що ізраїльтяни привозять і навмисно випускають на їхні землі кабанів і забороняють їх убивати. «Агресією» тварин уже зазнали район Агвар, околиці населених пунктів Калкилія, Тубас і Салфіт. Користуючись «недоторканністю», тварини так залякали жителів сіл, що ті бояться вночі виходити з будинків.

Керівники спецслужб країн СНД обговорюють проблеми боротьби з тероризмом і протидії зарубіжним розвідкам під прикриттям науково-виробничих об'єднань (*«Інтерфакс-Україна»*)

■ З ЮВІЛЕЄМ!

Власний кореспондент газети «Голос України» у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА святкує сьогодні день народження.

Вітаємо тебе, Любо! Світлих днів тобі, будь здорова, весела й щаслива. Нехай сповнюється душа радістю й теплом, нехай рушничок долі яскраво квітне, нехай наснага не вичерпується, а сторінки «Голосу України» хай рясніють публікаціями з Тернопільщини!

З повагою і любов'ю до тебе — «голосоукраїнці».

■ ПЕРЕДПЛАТИВ — І ВИГРАВ!

Вирощуватиме огірочки під музику

Колись Павла Івановича Вусика добре знала вся журналістська братія Полтави. Тривалий час він працював інспектором з пропаганди обласного управління ДАІ: готував матеріали для газет та радіо, організовував спільні рейди зі ЗМІ тощо. Роботі в органах внутрішніх справ Павло Іванович присвятив 30 років життя, пройшовши шлях від постового до командира взводу супроводу обласної ДАІ — від рядового до майора міліції. Нині ветеран на заслуженому відпочинку і переключився на сільське господарство, переїхавши на історичну батьківщину — в село Бірки Великобагачанського району.

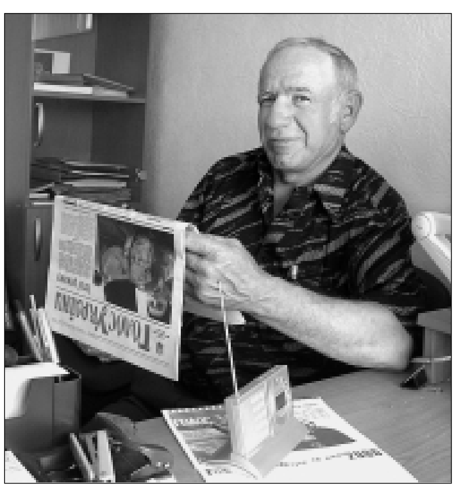

Фото автора.

— Але з пресою зв'язків не втрачаю, — каже Павло Іванович. — Хоча сам уже не пишу, а лише читаю. І серед найулюбленіших видань — «Голос України», який передплачую вже багато років. Читаю газету «від і до», навіть закони, що тут друкують, обов'язково переглядаю.

Редакційний приз Павло Вусик виграв уперше, ставши власником портативного радіоприймача, а також отримав ще кілька сувенірів від редакції.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: Павло Іванович Вусик.

Картопляний приз

Цього року Іван Сергійович Овчарук із села Залісся-друге Кам'янець-Подільського району Хмельницької області виграв незвичайний приз для наших передплатників — дісталася йому... картопля. Але не звичайна, а елітні сорти, котрі для українських городників рідкість.

— «Повінь», «Китайське чудо» та інші дають по тонні з однієї сотки, — розповідає фермер Анатолій Корнєєв, котрий запропонував редакції розіграти «картопляний приз». — Півсотні сортів із моєї колекції й на більше здатні. Сам розводив з кілограма-двох, їздив до столиці за кількома бульбами. Тепер ідуть до мене, щоб поділився. Роблю це охоче, бо мрію, щоб українські селяни господарювали з розумом, з наукою. Поки що більшість бездумно закопує навесні сяке-таке насіння, наробиться за сезон до знемоги, а віддача мізерна. А в мене картопля не трудомістка, не сапаю, хімією не начиняю, хіба що раз оброблю від колорадського жука. Дуже хочу, щоб кожен, хто вболіває за розвиток села, міг прийти і переконатися на власні очі, що я не казки розповідаю. А «Голос України» — моя улюблена газета, особливо матеріали про село. Я був щасливий приймати у себе журналіста Галину Квітку, яка пише про сільські проблеми зі знанням справи. Хотілося б, аби читачі видання, котрим небайдужа доля української землі, активніше висловлювали свої думки, а Верховна Рада, Кабмін і президент оперативно реагували на них. Бо нині у нас рік села, але він до самих селян так і не дійшов...

Віра ШПИЛЬОВА.

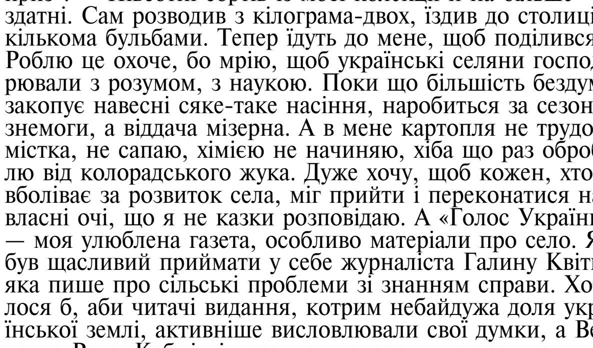

Фото автора.

На знімку: Анатолій Корнєєв вручає «картопляний» приз сину Овчарука Анатолію.

Завтра — День працівників водного господарства

Здоров'я наше і прийдешніх поколінь

(Початок на 1-й стор.).

Не має аналогів у Європі головний Каховський магістральний канал. Його головна насосна станція спроможна перекачувати 530 кубометрів за секунду, що дорівнює витратам р. Дніпро у меженний період (коли рівень води — найнижчий). Канал забезпечує водою Мелітополь, Бердянськ і 27 населених пунктів у Херсонській та Запорізькій областях, зрошення 250 тис. га сільгоспугідь у Херсонській і 76 тис га у Запорізькій областях. Є ще у нас Інгулецький, Дніпро-Інгулецький та інші канали.

— А хто, власне, здійснює на місцях управління? Тобто — що являє собою структура комітету? Скільки в ньому працює чоловік?

— У басейнах річок Дніпра, Дністра, Сіверського Дінця, Південного та Західного Бугу та річок Криму діє шість басейнових управлінь водних ресурсів. В Автономній Республіці Крим працює комітет з водогосподарського будівництва та зрошуваного землеробства, у 24 областях — управління водного господарства, п'ять управлінь каналів, є управління водного господарства в районах. Всього в нашій системі працює понад 33 тисячі працівників.

— Не всі річки беруть свій початок на території України. Тому ви, певно, співпрацюєте з країнами-сусідами?

— Згідно з положенням міжнародних конвенцій, до яких приєдналася Україна, і в рамках національного природоохоронного і водного законодавства ми здійснюємо двостороннє співробітництво на рівні міжурядових угод про спільне використання і охорону транскордонних водотоків і міжнародних озер. Такі угоди підписано з Російською Федерацією, Словацькою Республікою, Молдовою, Польщею, Угорщиною, Білоруссю.

Комітет активно співпрацює з Європейською економічною комісією ООН, Міжнародною комісією із захисту р. Дунай, Шведським агентством міжнародного розвитку, Датським агентством захисту довкілля, Швейцарською конфедерацією, США та іншими країнами.

Таке співробітництво прискорює розв'язання водогосподарських проблем і реально сприяє зближенню політики України з цих питань і Європейського союзу.

— А що ви, Василю Андрійовичу, хотіли б побажати своїм працівникам напередодні їхнього професійного свята?

— *Користуючись нагодою, дозвольте через вашу газету побажати їм міцного здоров'я, щастя, сімейного добробуту, добра і достатку! Нехай ваша невтомна праця і в подальшому сприяє відтворенню і економному використанню водних ресурсів, забезпеченню населення чистою водою та отриманню вагомих урожаїв на меліорованих землях на благо нашої України!*

Розмовляв
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Магістраль у доросле життя

Всеукраїнський зліт юних залізничників відбувся на Донецькій дитячій залізниці. В урочистому відкритті брали участь генеральний директор Укрзалізниці Василь Гладкіх та представниця міжнародного благодійного фонду «Україна—3000» Віталіна Ющенко. У конкурсах професійної майстерності брали участь юні залізничники з Києва, Дніпропетровська, Харкова, Рівного, Ужгорода, Запоріжжя, Львова та Донецька.

Фото Олексія БУДЬКА.

Дитяча магістраль у Донецьку існує з 1936 року. Новий сезон розпочався після капітальної реконструкції: відремонтовано локомотивне депо, станції «Піонерська» та «Шахтарська», перони, міст, облаштовано територію парку. Загальна довжина дитячої залізниці — 2 кілометри 100 метрів.

На малій магістралі працюють близько 60 гуртків у загальноосвітніх школах, де навчається понад 1200 учнів обласного центру, Ясинуватої та Макіївки. Діти вивчають залізничні спеціальності, проходять загальноосвітній курс, шляхове й локомотивне господарство, знайомляться з історією залізничного транспорту.

Навчальний корпус обладнано сучасним комп'ютерним залом, кабінетом охорони праці та техніки безпеки, залом для проведення інструктажів, залом чекання для пасажирів із довідковим бюро, квитковою касою. Особливо популярний у відвідувачів музей історії дитячої залізниці. «Протягом навчального року ми вивчаємо теорію, — розповіла десятикласниця Катерина Суржа. — А влітку проходимо практику безпосередньо на дитячій залізниці. Я займаюся вже четвертий рік, і мені дуже подобається. Встигла побувати на конкурсах у Харкові та Львові».

До речі, генеральний директор Укрзалізниці залишився задоволеним якістю обслуговування у дитячому поїзді і пообіцяв направляти на практику до школярів дорослих провідників вагонів.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Комедія? Драма?

■ ТЕМА

29 травня у Феодосії представники кількох партій і громадських організацій заблокували розвантаження в торговельному порту американського військово-транспортного судна «Едвантидж». Воно начебто є прикриттям для можливого висадження американців на ракетний полігон поблизу міста для їхньої участі в навчаннях НАТО.

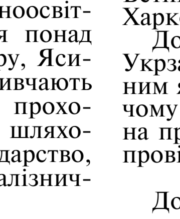
Реакція влади не забарилася. Глава МЗС Борис Тарасюк назвав протести кримчан політичним шоу та порушенням громадського порядку. Тому що американці привезли «будівельні матеріали». І запевнив: порушення закону про входження іноземних військових підрозділів на територію України не було, бо «їх на території України нема».

Те саме зранку 29 травня заявив міністр оборони Анатолій Гриценко, назвавши дії протестувальників «дрібним політиканством». Утім, після обіду він визнав, що «помилився», і вибачився: на борту судна — вогнепальна зброя і військова техніка для участі у військових навчаннях «Сі бриз».

Того самого дня депутати міськради Феодосії оголосили місто «територією без НАТО», вимагаючи від Президента дати правову оцінку ситуації, і одержали: Віктор Ющенко вважає дії протестувальників провокацією.

Висновок правників: закон порушено. Адже без рішення, прийнятого Верховною Радою, про допуск іноземних військ для участі у військових навчаннях ані американське, ані будь-яке інше іноземне судно в наші порти заходити не має права. Цікаво: на сході країни риємо рови, щоб який дядько, не дай Боже, не провіз до України чужинське сало, а американську зброю у порт — ласкаво просимо?

Тож офіційний Київ створив кризову ситуацію, чудово знаючи, що Верховна Рада тричі відхиляла указ Президента про навчання іноземних військ на території України 2006 року. Щоправда, високопосадовці вже рачкують: так, законопроект не ухвалений, але вони переконані, що «новий уряд зробить усе необхідне, щоб Верховна Рада після поновлення роботи розглянула законопроект про допуск іноземних військ для участі у навчаннях». А міністр оборони висуває ще один «аргумент»: навчання «Сі бриз-2006» сплановані торік, уже запрошені представники 40 країн, парламенти яких дали на це згоду. Він, як і інші, переконаний, що «питання легітимності присутності на українській території підрозділів іноземних держав буде розв'язано вже 7 червня, на найближчому засіданні Верховної Ради». А якщо не буде, пане міністре? Наші високопосадовці навіть не ніяковіють, коли заявляють, що закон можна знехтувати чи ухвалити його «заднім числом».

Тим часом розв'язка цієї історії могла б бути комедійною, якби не хотілося плакати: НАТО відхрестилася від судна. Її представник заявив, що майбутні навчання — україно-американські із залученням інших партнерів і членів альянсу. А яке обладнання привезла американська сторона — це питання двосторонніх відносин. Виходить, усі — міністри оборони та МЗС, сам Президент України з самого початку знали, що на борту «Едвантиджа» — не лише будівельні матеріали. Чому говорили неправду?

І насамкінець: коли наші високопосадовці відповідатимуть за сказане? А також за грубе порушення українського законодавства. У європах і американах уся компанія негайно мусила б піти у відставку. Чи треба запитувати, чим ця некрасива історія закінчиться у нас?

Валентина ПИСАНСЬКА.

26 травня. Після реставрації відкрито Київський літературно-меморіальний музей Максима Рильського.

27 травня. Святкування Дня Києва.

28 травня. Чернівецька область. У Путилі — традиційна «Полонинська ватра».

29 травня. Феодосія.
Пікет антинатовських сил біля торгового порту проти розвантаження американського судна.

30 травня. Київ. Генеральний директор БТА Максим Мінчев, генеральний директор Укрінформу Віктор Чамара, консультант з міжнародних відносин агентства АНА Андреас Христодоулідіс (зліва направо) **під час установчої конференції Асоціації національних інформаційних агентств країн Причорномор'я.**

1 червня. Київ. Благодійна виставка-продаж робіт дітей-сиріт, присвячена Міжнародному дню захисту дітей.

31 травня. Канів.
Останній дзвоник у загальноосвітній школі № 6.

Для залучення інвестицій в Одеський регіон облдержадміністрація виділила 835 тисяч гривень («Інтерфакс-Україна»)

В. о. віце-прем'єра України Юрій МЕЛЬНИК вважає, що підхід до вибору для інвестування молокопереробних підприємств необ'єктивний («Інтерфакс-Україна»)

■ СИТУАЦІЯ

«Геть інвестора! Хліба й роботи!..»

«Хочемо, щоб наш комбінат працював! Геть інвестора!» — вигукували люди з натовпу, крізь який охорона проводила журналістів. Засоби масової інформації вже вкотре стали свідками бурхливих подій, що тривалий час відбуваються на Херсонському бавовняному комбінаті.

Про стан справ на колишньому текстильному флагмані Європи писано-переписано в газетах та знято-перезнято телесюжетів. Утім, ситуація залишається такою, що без втручання влади її навряд чи можна розв'язати. Черговий мітинг трудового колективу був приурочений до «визначної» події — протягом трьох днів на комбінаті перебував представник Фонду держмайна України. Його приїзд зумовлено численними скаргами на рішення керівництва модернізувати виробничий процес шляхом концентрації роботи лише на одній з чотирьох фабрик комбінату і, практично, закриттям трьох інших. Колектив уже зневірився в тому, що зможе щось конкретно почути від Олександра Потімкова на те, як далі бути. Торік значно більше сподівань покладали на візит самої голови відомства Валентини Семенюк. Та й її поява світла у цехах не додала. І це не в переносному, а в прямому значенні слова — до зали засідань журналісти пробиралися напівтемним коридором: за борги енергетики відключили на ХБК світло.

Коли очікувався висновок високої інстанції, люди зібралися з самого ранку. Сказати, що вони були схвильовані, — мабуть, то буде делікатно. Натовп, переважну більшість якого становили жінки, оспівані в радянський час як «ткалі-красуні та найперші наречені», розлючено вирував. Стусанів у спину дісталося виконувачу обов'язків голови правління ВАТ, перепало й прес-секретареві.

Усі, хто посів місця в «президії», а це виконувач обов'язків голови правління ВАТ Володимир Боєв, заступник голови ФДМУ Олександр Потімков, представник інвестора (Волинського шовкового комбінату) Олександр Кропива, заступник голови обласної ради профспілок Олександр Максименко та міський голова Володимир Сальдо, — наче води в рот набрали. Стояти ж перед людьми випало голові Херсоноблради Володимиру Демьохіну, тільки-но обраному на посаду депутатським корпусом. Його весь час перебивали одним і тим самим запитанням: коли запрацює комбінат?!

— Рахунки підприємства заблоковані — рішеннями судів, котрі ініціює «Укрсоцбанк». За кредит у 6 мільйонів банк прагне отримати майно ХБК на суму 36 мільйонів. Водночас позивача цікавить не сам комбінат, а його приваблива частина: бази відпочинку на морському узбережжі. Тим часом, всупереч блокуванню, інвестор згоден виплатити заборговану зарплату, — пояснював Володимир Анатолійович.

— Геть інвестора! Нам не зарплата, а робота потрібна! А пан Кропива вирізає та вивозить з цехів обладнання! — вигукували присутні. Їхня вимога зводилася до одного: повернути комбінат під патронат держави, додавши до її пакета в 25 відсотків ті акції, що перебувають нині в інвестора. Утім, робітники розійшлися, так і не почувши відповіді, яка їх задовольнила б.

— У Фонду немає підстав до зміни власника — він виконує інвестзобов'язання, — повідомив, коментуючи ситуацію журналістам, заступник голови ФДМУ Олександр Потімков. — Та розпочати роботу йому заважають рішення судів, через які немає змоги налагодити постачання сировини. Нині ФДМУ апелює про скасування судових рішень. Проте сподівання робітників на роботу ХБК в повному обсязі, переконаний, є ілюзією: будівництво комбінату було помилкою колишнього СРСР...

Отож чергова спроба пошуку відповіді на запитання робітників «як годувати сім'ю?» успіху не принесла.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: «Дайте нам бавовну!».

Фото з архіву підприємства.

Курс виживання за ваші ж гроші

Якщо скласти рейтинг проблем, з якими протягом останніх місяців зверталися читачі з Донецької області, на першому місці опиниться якість комунальних послуг. Люди скаржаться на відсутність тепла, води та елементарних зручностей. Шахтарський та Амвросіївський райони, Краматорськ, Торез, Добропілля — географія різна, а проблема одна. В багатьох листах міститься заклик до кореспондента приїхати і на власні очі побачити, в яких умовах змушені існувати наші дописувачі. Зворотньою адресою одного з таких листів значився Вуглегірськ.

Одягайте валянки і зливайте воду

Ганні Калітич та її чоловікові пережити зиму допомогли валянки.

У день нашої зустрічі Ганна Юріївна Калітич сушила валянки. Саме це взуття допомогло пенсіонерці та її чоловікові пережити зиму, коли надворі було мінус тридцять, а в квартирі — мінус два. «Одягали на себе все, що можна. Нагрівали воду і наливали у пластикові пляшки, потім ці пляшки клали в ліжко. Укривалися кількома ковдрами і так спали. А по хаті ходили у валянках», — пригадує жінка. І ще одна хитрість допомогла під час морозів: щоб холодна вода не замерзла в трубах і не розірвала їх, відкривали крани і спускали воду. Правда, на таке наважилися лише мешканці тих квартир, де не стоять лічильники. Власники лічильників не ризикували, і багато хто тепер змушений замінювати труби водогону чи каналізації.

Мешканці вулиці Станкевського цілком можуть проводити курси виживання в екстремальних умовах. Ще під час заселення будинків до селища обіцяли провести газ. Ганна Калітич пригадує, що до 1995 року до квартир подавався привізний газ — із резервуарів. Тепер резервуари демонтовано, залишки труб обплутують п'ятиповерхівки, нагадуючи про кращі для міста часи. Газові плити люди замінили на електричні. Однак мережа не витримує навантаження, особливо взимку, коли від електрики вулиця Станкевського і гріється, і готує їсти. «По шість—вісім годин світла не було, — каже Ганна Юріївна. — Сусідські дітлахи зі школи приходять — ні поїсти, ні уроки повчити, ні нагрітися».

Будинок № 13, як і сусідні, опалюється від котельної, що працює на вугіллі. І якість палива, і продуктивність котельної не витримують жодної критики. Ганна Юріївна з обуренням розповідає, що за такі «послуги» тепломережа кілька років поспіль брала повні тарифи і навіть подала до суду на неї, пенсіонерку, — для відшкодування заборгованості. До суду жінка прийшла з учнівським зошитом, куди щодня записувала температуру повітря в кімнаті. «Кажу: за що я повинна платити? Адже ви не топили абсолютно. А юрист від тепломережі каже: «А ви доведіть, що ми не топили. Може, це ви вчора написали чи сьогодні».

За рішенням суду Ганна Юріївна виплачувала заборгованість тепловикам зі своєї пенсії. Навчена досвідом, відтоді моя співрозмовниця стала надсилати письмові скарги. Власниця квартири демонструє численні відповіді, написані немов під копірку. «У відповідь на ваше звернення з питання неякісного опалення ПЕ «Єнакієветепломережа» повідомляє, що ж. б. № 19 по вул. Станкевського м. Вуглегірськ одержує послуги теплопостачання від вугільної котельної № 20. Через низьку якість вугільного палива не витримується температурний режим роботи котельної, внаслідок чого ПЕ «Єнакієветепломережа» здійснює перерахунок за недопоставлену теплоенергію». Коли комісія з тепломережі фіксувала у квартирах середню температуру 10 градусів, то мешканцям «пробачили» 50 відсотків тарифу. При 8 градусах — уже 70 відсотків. Цікава логіка: навіть за таких температур люди повинні платити комунальникам начебто за тепло, хай і не повну ціну.

Усе життя Ганна Юріївна пропрацювала кранівницею на лісовому складі шахти «Олександрівська». Тепер шахту закрили. «Коли зустрічаємося зараз із дівчатами — плачемо. Кран наш порізали. Шахту закрили. Все, що було, в металобрухт здали. А заборгованість у зарплаті не виплатили. Я гроші отримала, лише коли Ющенко до влади прийшов», — згадує пенсіонерка.

«Щоб приготувати їсти, розпалювали на балконі багаття»

Але якщо вже хочете побачити повний екстрим, раджу побувати в будинку № 9 по цій же вулиці. Дев'ятиповерхівці трохи більше десяти років, однак вона справляє враження такої, що пережила чи то землетрус, чи то бомбардування. Вивернуті рами і двері, розбиті шибки, зрізані металоконструкції. Із сотні квартир обжитих — одиниці. Решту мешканці кинули напризволяще, так і не дочекавшись кращих часів. Штовхаю двері на дев'ятому поверсі: не замкнено. Лише напіввідірвані фотошпалери з красивими картинками нагадують про те, що в цих стінах колись було життя. Тепер сюди навідуються крадії металу і бомжі: в кухні — залишки перебування тимчасових гостей. Аналогічна картина спостерігається на інших поверхах колись заселеного будинку.

Один із небагатьох його мешканців, Володимир Рибаков, каже, що їхати йому з родиною немає куди.

— Живемо вп'ятьох: я, моя дружина (вона інвалід), двоє дітей, батько. Ні наді мною, ні піді мною, знизу і догори, ніхто не живе. Розкіш: самі на весь під'їзд. Ну, навпроти ще один сусіда. А хто житиме, коли в нашій котельній на виході температура води 26 градусів? Поки сюди дійде, стає зовсім крижана.

Володимир Рибаков: «За всі ці роки я від ЖКВ отримав лише унітаз — як інвалід війни».

Колишній гірник, інвалід війни, Володимир поставив у своїй квартирі котел, який працює на вугіллі, і сам зробив систему опалення. Шахта забезпечує вугіллям — під паливо власник квартири спорудив сарайчик за ліфтом. Така собі автономія. Звичайно, опалення вугіллям у дев'ятиповерхівці, в третьому тисячолітті, виглядає дикістю. Але лише так тут можна врятуватися від замерзання. «Жила тут одна бабка з сином, — розповідає Володимир. — Син узимку замерз від холоду, його відвезли до лікарні. Там він помер. А бабка померла сама, від віку. Так вони, пам'ятаю, коли їсти готували, на балконі розпалювали багаття».

Щоправда, додає мій співрозмовник, кілька років поспіль він намагався поставити міні-котельну на весь будинок. Каже, що звертався до ЖКВ та місцевої влади, щоб узяти кредит і потім його виплачувати. «Якби тут з'явилося нормальне опалення, люди захотіли б жити в такому будинку. Але мені сказали: ми не знаємо, що робити з приватизованими квартирами», — пояснив Володимир. Це і підштовхнуло до того, щоб робити опалення самотужки. «За всі ці роки від ЖКВ не було жодної допомоги. Ба ні — до 9 Травня мені колись дали новий унітаз», — посміхається мешканець «автономної» квартири.

Обіцянки виконано... наполовину

Ганна Калітич продемонструвала мені документ — так званий соціальний контракт, що його в 2002 році підписували кандидати в депутати всіх рівнів від блоку «За єдину Україну!». Серед обіцянок, які давали кандидати, — завершення будівництва газопроводу Єнакієве—Вуглегірськ (до червня 2003 р.), поліпшення теплопостачання (до грудня 2002 р.), благоустрій території округу. «Ви, мешканець Донецької області, можете зажадати від кожного з нас беззаперечного виконання зазначених у даному документі зобов'язань. У разі невиконання умов контракту ми готові скласти з себе повноваження депутата», — йшлося в документі.

На жаль, усі ці роки мешканці Вуглегірська гріються лише обіцянками. Причому серед підписантів контракту — люди, в чиїх руках у ці роки була реальна влада в місті та області: колишній заступник міністра житлово-комунального господарства, а тепер — заступник голови Донецької обласної держадміністрації Юрій Хіврич та колишній і теперішній міський голова Єнакієвого Сергій Рухадзе. Останнього я і попросила прокоментувати скарги мешканців Вуглегірська.

— Будівництво газопроводу виконане на 50 відсотків. Так що обіцянку свою ми виконали наполовину. Причина — у тому, що обіцяні кошти не було виділено в повному обсязі. Якщо цього року гроші надійдуть, ми завершимо роботи, і мешканці міста отримають газ. З приводу тепла —виконано величезний обсяг робіт на котельних, і цієї зими з опаленням було набагато краще. А що, скаржаться? Щодо електропостачання — так, із цим є проблеми. Я мав розмову з цього приводу з генеральним директором «Донецькобленерго», енергетики повинні вжити заходів. Але ж є інший бік справи: крадіжки електроенергії у Вуглегірську сягають 70 відсотків! Люди користуються електрикою, але не платять за неї. Дев'ятиповерхівка по вулиці Станкевського — свого часу це житло будувалося госпрозрахунковим способом, було на балансі виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля». Ми прийняли його в тому стані, в якому ви його бачили. Цей будинок споруджено без урахування рози вітрів, і в таке житло треба вкладати чимало коштів. Найближчим часом збираємося з'ясувати, кому належать усі покинуті квартири (і не лише в цьому будинку), і знайти шляхи, як надати житло людям, що його потребують. Проблема в тому, що в згаданий будинок не хочуть вселятися, коли ми пропонуємо таке житло.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото автора.

Ковпак — ще хоч куди козак

■ РОКИ І ДОЛІ

За свої сто з гаком літ Григорій Іванович Ковпак лиш двічі надовго залишав рідну Королівку, що у Борщівському районі на Тернопільщині. Вперше — як вчився у Чортківській вчительській семінарії. Вдруге — як воював на Другій світовій, звідки повернувся інвалідом. Народився за Австро-Угорщини, вчився за Польщі. Далі — прихід радвлади, німецька окупація, знову, як він каже, совєти, і нарешті своя держава.

Покрова його берегла

Учням, на яких міг покластися, і рідним дітям казав: «Ви ще діждетеся незалежної України». Вони слухали мовчки. Через багато років син і доньки, а дітей у нього було четверо, зізналися, що між собою говорили: «Наш батько надміру фантазує. Хіба можна здолати таку державу, як СРСР?»

У житті Григорій Ковпак часто ходив по лезу ножа. Народився якраз на Покрову і вважає, що вона його берегла. Їхня родина була національно свідомою. Батько, добрий господар, активний учасник сільської «Просвіти», керував патріотичною організацією «Сокіл» і дітей туди залучав. Гідність — людську, національну —Григорій і його молодший брат Тарас пронесли крізь усе життя. Тільки у Тараса воно було коротке. Його, гімназиста, знищили енкаведисти. Згадуючи брата, старенький заходиться в риданні.

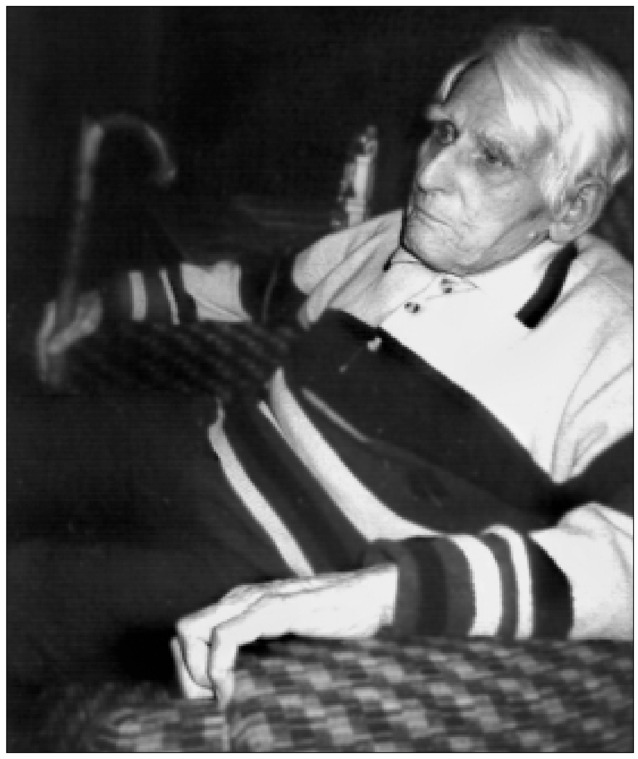
У лави ОУН Григорій вступив ще за часів Польщі. Підтримував зв'язки з підпіллям і за «перших совєтів», і за «других». У дружини завжди напоготові стояв мішок із сухарями і теплим одягом для дітей — на випадок виселення. Софія, також вчителька, знала, чим займався чоловік, але не відмовляла, хоч на той час у родині було троє діток.

Після війни призначили фронтовика Ковпака директором школи у селі Вовківцях. Там організували перший у районі колгосп і школа мала бути на висоті. Але нове приміщення ще належало збудувати. Будматеріали — дефіцит. Щоб мід вільно пересуватися у пошуках матеріалів, видали йому документи. Ними скористалися підпільники: підробили печатки і ставили їх на різні довідки. Батьківська хата була під лісом. Там часто переховувалися поранені повстанці. Він мав обов'язки привезти лікаря, купувати в аптеках ліки. І про школу не забував. Правдами й неправдами добував матеріали, і першого вересня діти пішли до нової школи.

«Мойсей» і Ковпак

Григорій Іванович каже, що має буржуазну освіту. Цим йому не раз дорікали. А то була серйозна наука. Сільський учитель мав знати історію, географію, математику, кілька мов, грати на музичному інструменті, малювати. Над усе Григорій любив рідну мову й літературу. Досі читає напам'ять Франкового «Мойсея», поезії Шевченка, Лесі Українки. Знає польську, німецьку мови. Однак після здобуття фаху чотири роки не міг влаштуватися на роботу. Треба було зробити лиш крок до ополячення — і місце знайшлося б. Але для Григорія Ковпака це було неприйнятним. Не схвалював він і того, що радянська влада використовувала педагогів як пропагандистів та агітаторів свого ладу. Лекції, що читав на фермах і у тракторних бригадах, намагався якомога менше політизувати. По-справжньому відводив душу з дітьми: давав уроки добра, справедливості, активної життєвої позиції —усього того, що завжди в ціні, хоч би який лад був за вікном.

Хоч усього бувало... Якось пішов на урок до молодої колеги —колишньої учениці. Якраз вивчали його улюбленого «Мойсея». Урок йому сподобався, про що сказав молодій учительці. Лиш зауважив: «Мойсея» Франко присвятив не російській революції, а 40-річчю своєї літературної діяльності. Надихнула його на написання поеми скульптура Мікеланджело. Колега відповіла: «Вас вчили так, а нас — по-іншому.» Отоді Ковпакові і згадали буржуазну освіту: перевели на початкові класи, а колишня учениця піднялася на сходинку вище. Та він любив працювати і з малечею. Ніколи не карав дітей, намагався зацікавити предметом. Учителював до 70-ти літ. Хоч учитель — не професія, а спосіб життя. Тим більше у селі, де кожен на видноті. Де всі — твої учні.

Уроки патріотизму

— Бути вчителем — не за верстатом стояти, — каже Григорій Іванович. — Робітник зіпсував заготовку, викинув і взяв нову. А педагог браку допускати не може, бо кожна його помилка дорого обходиться людям.

Про це він говорив торік на обласній учительській конференції. Згадує про неї з іронією. Приїхали за ним о 6-ій ранку. Перед тим він допитувався у директора місцевої школи, своєї колишньої учениці, на яку тему має бути його виступ. Та відповіла, що не знає. У Борщові до машини підсіли дві пані з райвідділу освіти. Запитав у них. Вони лише стенули плечима. Аж чує, одна з них запитує директорку: «А він собі записав, що має говорити?» Та відповіла: «Він ніколи з папірчика не читає». Був би молодий, каже Григорій Іванович, вистрибнув би з машини!

Організатори щось наплутали, конференція почалася на дві години пізніше. Та ще поставили виступ останнього з могікан, як жартує над собою столітній учитель, на самий кінець. Витримав. Та ще як виступив! Сказав, що є в українській мові іменник «школа». Він має гарний синонім: духовна кузня. А ковалями тут є педагоги. Окрім знань, вони мають кувати національну свідомість, гордість за історичне минуле, людську гідність, інтелігентність. Усе це — складові патріотизму, якого так бракує нині у верхніх ешелонах влади. Від того, якої твердості буде той гарт, залежатиме доля не лише вихованців, а й усього народу.

— Тож не допускайте браку, — закінчив учитель. —Адже ви формуєте характер і душу нації. Один чеський антифашист казав: «Дайте мені дві тисячі учителів-патріотів і я перетворю фашистську Німеччину у демократичну державу».

Йому довго аплодували.

Надія — мати дурнів?

Скільки учнів було у Григорія Ковпака за півстоліття праці? Він не лічив. Уся Королівка — його учні, а скільки роз'їхалося. Він і досі переконаний: нема нічого кращого, ніж навчати дітей. Однак державних нагород за свою працю не має. Може, поки не пізно, виправити це упущення?

Зате Григорій Іванович має нагороди і відзнаки протиборствуючих сторін. Ордена Великої Вітчизняної війни, медалей «За відвагу», «За бойові заслуги» удостоївся за участь у боях з фашистами. Вручили Григорію Ковпаку і відзнаку УПА. Хоча чому дивуватися? В обох випадках боронив рідну землю.

За своє життя він зробив усе, що належить зробити на землі справжньому мужчині. Збудував дім, посадив сад, з дружиною виростили четверо дітей. Троє з них педагоги, викладають у вузах. Є педагоги і серед шістьох онуків, а ось на правнуках педагогічна династія Ковпаків може обірватися. Хоч дехто з них отримав спеціальність педагога, але за фахом не працює.

— Не в пошані нині вчительська праця, — гірко констатує Григорій Іванович.

Давно не стало його дружини. Поховав й одну з трьох доньок. Старенький Ковпак — ще хоч куди козак. Незважаючи на ціпок, намагається триматися струнко. Питаю про секрети довголіття. Щоранку — зарядка. Робить він її і тепер. З-за столу встає з відчуттям легкого голоду. Горілки до рота не брав, хіба лікар рекомендував. Зате мозок завжди завантажував за повною програмою. І сьогодні цікавиться політикою, з гумором прокоментував недавні вибори. Регулярно слухає радіо, а газети йому читає донька. Телевізор не любить. Робить закид журналістам: «Забагато іноземних слів вживаєте. Це що виходить, мені у сто років ще й англійську доведеться вивчати?»

Разом з місцевою журналісткою Іриною Мадзій прощаємося з учителем. Він бажає усіляких гараздів нам, «нашій і ненашій Україні». Ми у відповідь кажемо щось про надію, мовляв, вона помирає останньою. Григорій Іванович нагадує польське прислів'я: «Надія — матка глупих». У роздумах залишаємо Королівку. Нам ще належить осмислити уроки Вчителя.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

До ювілею Шимановського

Відбудовувати дім-музей відомого польського композитора Кароля Шимановського в Кіровограді допоможе «Спільнота польська». Про це домовилися перший заступник міського голови Кіровограда Станіслав Берьозкін та виконавчий директор «Спільноти» Анджей Хоткевич.

Шимановський народився в Україні, здобував музичну освіту у відомій Єлисаветградській музичній школі Густава Нейгауза. Став одним із засновників громадської організації «Молода Польща в музиці», метою якої була пропаганда нової польської музики. У жовтні наступного року Польща відзначатиме 125-річчя з дня народження композитора, до того часу й планують завершити відновлювальні роботи в домі-музеї Шимановського.

Олег БОНДАР.
Кіровоград.

Музика лікує

В Національній опері України відбувся благодійний концерт камерного оркестру «Віртуози Москви» під орудою всесвітньо відомого диригента і скрипаля Володимира Співакова. Усі зібрані кошти передано до фонду допомоги хворим на розсіяний склероз. Маестро давно займається благодійністю — від допомоги хворим до надання стипендії молодим талановитим музикантам.

Двоє юних стипендіатів Співакова взяли участь у виступі «Віртуозів Москви» — 16-річна саксофоністка Ася Фатєєва показала блискучу техніку володіння таким «неніжочим» інструментом, як саксофон, а 18-річний Нікіта Власов зачарував ніжним прозорим звучанням зазвичай грубуватого акордеона.

Програма концерту була традиційною для «Віртуозів Москви» — популярна барокова, класична, романтична та сучасна музика —Боккеріні, П'яццолла, Брамс, Моцарт. Оркестр Співакова, як завжди, відрізнявся чистотою та довершеністю звуку, ідеальною виваженістю ансамблю струнних, висококласною бісерною технікою.

Розпочав концерт сам В. Співаков — після відеосюжету про людей, хворих на розсіяний склероз, він виконав печальну і світлу «Молитву» Альбіноні. Звучання скрипки роботи Страдіварі — проникливе, ніжне, камерне, ніби «пастельне», і в руках маестро вона справді молилася.

Поєднуючи високе мистецтво зі шляхетною метою, В. Співаков, якот цього разу в Києві, допомагає дуже багатьом. Отже, музика справді лікує...

Анастасія ВАСИЛЬЄВА

■ SOS

Рятують життєдайні мережі

Недавня гордість степового Криму — поливні лани — нині в занепаді й катастрофічно скорочуються. Приміром, у Красноперекопському районі залишилося ледь 17 тисяч зрошуваних гектарів з 87 тисяч га угідь. Зумисно доведене до банкрутства сільгосппідприємство «Колос» приїхав рятувати голова Верховної Ради автономії Анатолій Гриценко. Тут «люди бізнесу» зуміли оформити документи на 21 кілометр труб державної зрошувальної системи. Попри протести місцевих жителів, працівників господарства, керівництва району і прокуратури, труби спішно викопують і вивозять якість особи. «Розграбування припинимо якнайшвидше, — запевнив А. Гриценко. — Не можна допустити, щоб один злодій і два екскаватори знищили систему зрошення, в яку вкладені значні фінансові ресурси».

Повернення зрошувальних мереж у державне користування нарешті почалося. Нині рішенням Господарського суду Криму задоволено позов сакського міжрайонного прокурора, пред'явлений в інтересах держави в особі Сакської райради до сільгоспкооперативу «Саки» і приватного підприємства «Феррум». Укладений між ними договір купівлі-продажу трубопроводу, розташованого на площі 556 гектарів земель кооперативу, визнано недійсним, а меліоративні системи повернені у комунальну власність.

Віктор ХОМЕНКО.

У картинах — душа художника

У двох залах Житомирського обласного краєзнавчого музею відкрито виставку, присвячену пам'яті художника Володимира Єлісеєва, який пішов із життя три роки тому. Про талант справжнього майстра пензля найкраще промовляють самі картини. А стиль і підхід до розкриття теми у Єлісеєва справді самобутні. Тому друзі, знайомі під час відкриття виставки говорили про нього як про людину добру й цікаву: з ним можна було всю ніч розмовляти про мистецтво й не помітити, що вже сонце зійшло...

Олексій КАВУН (фото автора).

■ ФЕСТИВАЛІ

Чари «Лебединого озера»

Родзинкою IV міжнародного музичного фестивалю імені Петра Чайковського та Надії фон Мекк у Вінниці став виступ Національного театру опери та балету імені Т. Шевченка.

Хоч обласна сцена для трупи із 60 артистів була затісною, «Лебедине озеро» і «Лускунчик» у їхньому виконанні так зачарували зал, що глядачі готові були стоячи аплодувати без кінця. Заступник гендиректора театру Анатолій Кожуховський сказав, що Опера оце вперше за останніх 20 літ виїхала на гастролі в обласний центр. Артисти мали за честь побувати тут, де великий композитор розпочав роботу над «Лебединим озером».

38-річний Чайковський, викладач Московської консерваторії, приїхав на Вінниччину у 1878 році на запрошення графині Надії фон Мекк. Оселився у Браїлові, в її маєтку, де був чудовий парк з озером. Тамтешні білі лебеді зачарували композитора. У цій райській місцині за три роки Чайковський написав Літургію Святого Іоанна Златоуста, «Орлеанську діву», сім романсів, серед яких — «Средь шумного бала», «То было раннею весною», Велику сонату. А для скрипки з фортепіано — «Воспоминания о дорогом месте», «Размышления», «Скерцо», «Мелодия».

У 1990 році в Браїлові, у тому самому будинку графині, відкрито музей Чайковського. Тут працівники Вінницької облфілармонії започаткували Дні великого маестро, які чотири роки тому переросли у міжнародний музичний фестиваль. Крім вітчизняних виконавців, у ньому взяли участь артисти й музиканти з Білорусі та Польщі. Як каже один з організаторів фестивалю, директор філармонії Віктор Клепіков, вже майже домовились про участь у наступному музичному дійстві квартету московського Большого театру. Поки що росіяни жодного разу не приїздили на фестиваль.

Віктор СКРИПНИК.

Талант, помножений на двох

Брати Гжегожевські з Ярмолинецького району та сестри Горченки з Кам'янця-Подільського хочуть провести у Кам'янці вже сьомий фестиваль творчих близнюків.

Хмельницьке облуправління культури заявило про підтримку цього заходу. В області справді чимало талановитих двійнят та близнюків. Зокрема, Гжегожевські є авторами багатьох популярних пісень, а також фестивалю «Співучі дзеркала». Раїса та Олена Горченки — єдині в Україні (або й у світі) близнята-домристки у цьому році відзначають 20-річчя творчої діяльності дуету. На недавньому VI фестивалі близнят у Пироговому під Києвом і брати, і сестри отримали дипломи та запрошення у різні куточки України, зокрема, на 750-ліття Черкас. У Горченків є й учні — близнята Юрій та Володимир Яцюки, гітаристи. Серйозні дебюти у них ще попереду, бо хлопці поки що навчаються в кам'янець-подільській дитячій музичній школі імені Ганіцького.

Віра ШПИЛЬОВА.

Солоспіви «Поліського перевесла»

Знаєте, завдяки чому голос Ніни Матвієнко став символом України? Після школи-інтернату дівчина працювала ученицею кранівника на заводі в Коростені. А її колишня вчителька порадила: їдь до Києва, там є хор Верьовки. А якби не трапилося на Ніниному шляху людини, яка б зрозуміла, в чому її покликання?

Ця історія пригадалася в Ємільчиному на Житомирщині під час першого обласного фестивалю «Поліське перевесло», де виступали аматори сцени й майстри народної творчості. Окрасою фестивалю став обласний конкурс солоспіву на призи Ніни Матвієнко. Чому ідея такого пісенного змагання визріла саме тут? Пояснення просте. Неподалік від райцентру, на березі мальовничої річечки є село Неділище, де й народилася Ніна, Княгиня народної пісні.

У конкурсі солоспіву взяли участь 34 співачки з 12 районів і двох міст області. Серед дорослих визначали переможців у двох номінаціях — автентичного і народного співу. Голова журі, хормейстер фольклорного ансамблю «Родослав» Мирон Грицевич пояснив різницю між ними. В традиціях народних інтонацій написані пісні його улюбленого композитора Анатолія Пашкевича. Автентичний спів — то спів наших бабусь, голос звучить у грудному регістрі, й у кожному регіоні таке виконання має свої особливості. Мирона Петровича втішає, що в конкурсі взяли участь і літні жінки, і зовсім юні, й навіть серед діток є яскраві поліські голоси. Тож третя номінація — дитяча.

Приємно, що серед відзначених не тільки жителі сіл, а й городяни, як-от Жанна Подригуля з Бердичева (**на знімку**). Сучасна поп-культура призводить до того, що пісні наших прабабусь забуваються. Зберегти їх допоможе відеозапис.

Організатори сподіваються, що на наступному конкурсі солоспіву вже будуть виконавці і з інших областей.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото автора.

Викрадення

(Київський давньослов'янський літературний детектив)

1.

…Біжимо, біжимо щодуху за історією. Київ, милий наш Київ… Кожен камінь дзвенить, кожна стежина була вже давно протоптана не нами…

Щоразу, коли їду на дачу і ліворуч, перед поворотом на міст Київської ГАЕС, проводжаю небайдужим поглядом Вишгородські пагорби, мимоволі прикидаю місце (щоразу по-різному), де під постійним невсипущим оком охорони перебувала ікона, що називали свого часу «Володимирською Богоматір'ю». Напевно, є точна оцінка цього місця, ми навіть якось шукали її цілий день зі знавцями давнини — трепетної і невмирущої. На жаль, немає нині хороших провідників навіть з тих, хто дуже добре знає всю таємницю цієї вічної землі, — батьківської душі всіх її нащадків.

Історія цієї ікони, тутешньої власності, однак, заслуговує на особливу розповідь. Ікона зберігалася у Вишгороді в нелегкі дні для Києва, в часи міжусобиць (їх і нині не назвеш легкими, погодьтеся). Набіги кочівників, чвари знаті, 20-літнє правління Святополка (збереження Ікони прийшлося і на цей період), за яке не було проведено жодної путньої реформи. Внутрішня діяльність цього правителя була спрямована на власне збагачення. Ним було продано за купу срібла права на соляні торги в Києві купцям Жидівської слободи. В ці роки спекуляція власників солі доходила до божевільної жадібності. Затягувалися залізними обручами боргів холопи, купка хитрунів скажено наживалася. Коли у 1113 році раптово помер Святополк, спалахнув у стольному граді бунт. Горіли боярські і купецькі двори. Бояри стали просити на перше місце у владі нового князя. Ним був син Всеволода Ярославовича, онук Ярослава Мудрого, котрого народ прозвав Мономахом.

Я думаю, пам'ятні (звичайно, людині моральній) його «Повчання». І підстави, як би нині сказали аматори *марно побалакати, політична думка: кожний має бути задоволений своєю долею — і сильний, і слабкий...* Цю думку запозичено, її було проголошено на Любецькому з'їзді 1097 р. — як принцип нового феодального порядку: «каждо да держит отчину свою». Володимир Мономах після осмислення великого бунту київського у своєму «Повчанні» обгрунтовує цей принцип, без усякого нерозумного пафосу узгоджуючи його зі сходженням перед розмаїттю світу. Світу, де панує справа божественного домобудівництва. Де, напевно, немає бездонної прірви між одними й другими. Де сонце, місяць, зірки, пітьма і світло, і землі на водах покладені, Господи, твоїм промислом… Не одиницьхапуг, «нових» погоничів людей, нових, дуже часом страшних «господарів життя», що ведуть таке «домобудівництво», що, врешті, призведе до бунтів і різанини...

2.

Чи почув поради Володимира Мономаха жити полюдському, по-божому, не брехати, не красти, пам'ятати про ближніх, не зариватися, скажімо, хоча б його рід? Ікону «Володимирська Богоматір» за наказом онука Мономаха Андрія Боголюбського вкрали його люди і таємно відвезли звідси, з-під Києва, до Суздаля.

І. «Вигнання з раю». Південні ворота Суздальського собору Різдва Богородиці (XIII ст.).

Про батька Андрія, Юрія Долгорукого, і нині багато говорять різного. Князь був одним з останніх синів Володимира Всеволодовича Мономаха. Історичних джерел про нього майже немає. Лише «Книга степенная царского родословия», написана в середині XVI століття, називає його «истинным наследником отечеству Руського царствия». Хоча багато хто пов'язує ім'я Долгорукого з початком страшної міжусобної війни між князями.

Батьківщина його — Чернігів. У 1113 році Володимир Мономах стає великим київським князем, Юрій Володимирович одержує в доло далеке Залісся, тоді малозаселене, і такі само ростовсько-суздальські землі. У цей час князі об'єднуються у взаємноворожі союзи, цілують хрест на вірність один одному, зраджують свої клятви, переходять до своїх недругів і знову порушують клятви. Долгорукий прагне повернутися із суворої півночі на південь. Він знає: там є іконапровидиця, захисниця і порадниця, вірна його роду в боротьбі за київський престол. Київське князівство сниться йому, і воно повинно бути його, хоч би що там було!

Боротьба триває.

Боротьба, як ураган, змітає із землі усе святе.

У цій кривавій боротьбі князів уперше згадується в літописі Москва. Село. Особиста власність, вотчина суздальського князя Долгорукого. Історики по-різному говорять про це. Ймовірніше за все — це був проміжний пункт між Суздалем і Києвом, де зупинявся батько Андрія Боголюбського — прямого крадія київської знаменитої ікони.

Тут, у майбутній «Москві», був «обед силен». Допомогли князі, котрі бенкетували із суздальцем, зайняти великий престол київський Долгорукому. Але князювання було дуже коротким. Його супротивник, Ізяслав, що сидів до Долгорукого в Києві, підмовляє угорців і поляків. Виганяють Долгорукого із Києва. Не допомогла йому тоді свята ікона. У Вишгороді князь затято молився. Лише після смерті Ізяслава прийшов він мирним шляхом до київського престолу. Влада його була, однак, і цього разу швидкоплинна. Не світлим був він для киян. У травні 1157 року на бенкеті в київського боярина Петрили, імовірно, його отруїли. Смерть прийшла до нього 15 травня. Похований у Київському Спаському монастирі на Берестовському полі.

3.

Дуже багатий і гарний, попри все, був тоді Київ. Може, справді вважався найкрасивішим містом світу. Коли Ярослав Мудрий видав свою дочку Анну за французького короля, Париж здався їй, порівняно з Києвом, глухою провінцією. У XII столітті Київ розташувався на горі і подолі. Він був прикрашений химерними теремами, кам'яними і дерев'яними палацами, вежі в ньому були неприступні, бійниці — округлі і довгасті, золотоверхі храми височіли здалеку. Велелюдними були торги, на площах панувало пожвавлення. Місто мало могутній оборонний вал, був він побудований раніше. Потрапити в міську браму можна було, лише минаючи могутні ворота — Золоті, Львівські, Лядські. Стікалися до Києва багатства Сходу і Заходу. Хліб, риба, мед, тканини, арабське срібло, єгипетський посуд, франкські мечі...

Чвари чварами, але були недурні наші предки. Князі не зберігали багатство в самому Києві: постійно траплялися ворожі набіги. Князівська схованка-заначка була з тієї причини у Вишгороді. Отака тиха, добре укріплена, нинішньою мовою — база. Київ у ту пору оточували ліси, по суті, непрохідні, а трава була в степу, подалі від міста, висока, все загороджувала. Вишгородська схованка була в мальовничому місці, у цих лісах і хащах. Не підступишся враз, потрібні досвідчені провідники.

Тут, здавалося, у безпеці, разом із золотом, сріблом, великими цінностями зберігалася пособливому і «Володимирська Богоматір». Художник і мистецтвознавець Ігор Грабар, котрий

чудотворної...

потім ретельно і довго вивчав ікону, так говорив про неї: «Незрівнянна, чудесна, споконвічна пісня материнства — ніжної, самовідданої, зворушливої любові матері до дитини...» Син сидить на правій руці, округле личко пригорнулося до материнської щоки. Зімкнуто тонкі вуста, у кутиках губ бачимо гіркоту. Лівою рукою Марія тримає дитя, так вона намагається захистити святе від вже уготованої нелегкої долі. Грабар підкреслює: такого твору не було по силі й чарівності ні в епоху Відродження, ні пізніше.

Історія свідчить: ікону було писано чотири рази. До нас у Київ прийшло це диво в тому першому, найгіднішому виконанні. У рукописних свідченнях царського родоводу знаходимо, що автором Марії є євангеліст Лука. В основу упізнання було покладено апокриф, що свідчив: євангеліст Лука мав високу освіту, він був не тільки книжником і лікарем, а й неабияким художником.

Ікона була, як нині стверджують мудрі знавці, написана на початку XII століття. Точно — в Константинополі, а художник, мовляв, невідомий (версію, що ікона — витвір Луки, іноді відкидають), але геніальний.

Багато чого бачила Богоматір до того, як потрапити до Вишгорода. Може, довго ще зберігалася б отут, якби не різкий поворот у долі сина Юрія Долгорукого — князя Андрія Боголюбського. Не став, кажуть, боротися зі своїми родичами за Київ. Вибрав нікому не відомий Володимир-на-Клязьмі, що в Суздальському краї...

4.

Років тридцять тому уперше я побачив і російський Суздаль, і російський Володимир. Господи, яка схожість з Києвом! — спало на думку. Та й град слів лився на нас, киян: бачите, пагорби тутешні навіть схожі на зелені київські схили! — бомбила нас екскурсовод, — річки Либідь і Ірпінь впадають лише в нашу Клязьму. Як і в Києві, будь ласка, — Золоті ворота! Прикрашав князь нове місто такими само храмами, теремами. Щоправда, з'явилися і ворота нові — Срібні, Мідні, Волзькі. Отут був люд роботящий...

І жодного слова — про крадіжку Ікони.

Ані слова про святійшу «Володимирську Богоматір»! По-моєму, тоді вона вже була на збереженні в Москві. Вона продовжувала, як казали пошепки знавці старовини, охороняти її.

Свята, повторювали в один голос, чудотворна! Нам би таку... Тоді, за часів володимирсько-суздальського князювання, за допомогою відданих вишгородців Лазаря, Нестора і Микули Андрій Боголюбський і вчинив крадіжку. Знав добре: у Вишгороді Богоматір — наче навіть був свідком цього — чудодійним способом сама переміщалася з місця на місце. І скільки не стримуй, жила свята ікона по-своєму. Розповіли вишгородці князеві, що відбувалося з украденою іконою в дорозі: спочатку врятувала Богоматір уже перевізників, що майже потонули, ще —від смерті врятувала дружину попа Микули — кінь скажений налетів на неї... Потім і тут, уже коли привезли, торкнулося диво ікони. Зцілила вона одного володимирця від «вогненної хвороби», полегшила пологи дружині князя Андрія, допомогла отрокові, котрий отруївся. І ще багато було випадків виняткової чудотворності ікони.

Отут після походу Андріївської раті на волзьких болгар (ікону взяв князь із собою) Богоматір узагалі була на вустах кожного. Річ у тім, що з великою перемогою повернулися воїни. І так було не раз. З Богоматір'ю гарнішало місто, ставало дедалі успішнішим. Начебто князь і не знав, що крадіжка — нечесна справа. Може від того лихо скоїться.

Але поки що як жилося йому — так і жилося. Побудував він кам'яний ансамбль палаців у Боголюбові. І перевершив той своєю красою всі міста і поселення Русі. Сучасник князя писав, що у палаці було багато коштовностей. І не тільки. Підлога, двері, портали — ковані золотом. Князь зазвичай вів гостей із Києва, Візантії, Скандинавії на соборні хори. Отут кожний міг милуватися красою будівель. Розумно, красиво, дуже вільно вписувалися всі будівлі в дивовижний приклязьменський пейзаж.

Начебто був праведним князь. Коли говорили про нього, то менше — слів заздрості, більше розповідали про те, що от, мовляв, людина! Від Києва відмовився! А зробив отут благодать! І прославив ім'я своє! І, не лукавлячи, славить життя людей князь, сповнений шляхетних турбот...

Але заздрісники народжувалися не щодня, а щогодини. «І де йшов, і де сів — усе ікона дала!? А Богоматір помститься! — шепотіли.

Започаткував я свої літературні пошуки в цій нескінченно дорогій серцю темі — історії слов'янських характерів, як вона є, була і буде, — у грудні 1980-го. Тоді (утретє відвідав) ми їхали із Суздаля до Володимира з братерською групою книголюбів, і я мучився незнанням точного перекладу російського слова «ополье». Їхали ми цим «опольем». По полю з невеликими скиртами сіна, уже торкнутими снігом. Поля були поколоті стовпами: чорними, телеграфними, які аж гули. Обабіч дороги в деяких місцях стояли ялини, напевно, загородження від снігів. «Руссю пахне, Руссю пахне!» — бубонів хтось з нашої київської групи. І ніхто не казав, що тут живуть кацапи, а ми — хохли. Ми, в особі Андрія Боголюбського, поклали початок розвитку Суздаля і Володимира. Це місто ми перетворили на столицю північно-східного князівства. При Боголюбському Суздаль досяг найвищого економічного розквіту. У мене перед очима стояв собор суздальський Різдва Богородиці, щоправда, поставлений у XIII столітті.

І як це, думав я, досі не знаю картин і написів на воротах! Вони ж безсмертні! У музеях Ленінграда не бачив «Зачаття» (Західні ворота)— цю солодку ідилію любові двох, її початок, «Створення Адама», «Адам дає імена звірам», «Загибель Содома і Гоморри»... Я готовий був гірко плакати від безкультур'я.

Тоді не вкладалося в голові: наш Андрій Боголюбський чи не «наш»?

2. Убивство Андрія Боголюбського (1174 р.). Відрубану руку князя тримає його дружина.

Людина відійшла од чвар, поставила тут Місто.

Украв Ікону? І вони його там убили. «Вигнали з раю». На воротах південних бачив я чудове мистецтво — «Вигнання з раю»!..

Де вона тепер? Ікона наша, де?

Напевно, в СРСР.

Пригадалася з якихось книг дата — 26 серпня 1395 року. На Куликовому полі, у Москві, поставили вже реставровану, «запозичену» колись ікону «Володимирську Богоматір». Йшов на Москву Тамерлан. І летить вершник стрімголов з коня:

— Залізний кульгавець злякався Ікони! Повернув назад!

...Ідеш тепер стежками літописів!

Вписуєш туди і рід Мономаховичів.

Дивишся з усіх боків на віднесену з Києва святу Ікону, що подорожувала сховищами, зупиняла чужу рать... І поруч у різних писаннях — гнів, заздрість. І такі великі, що люди неспроможні опанувати себе. Люди проливають «хмари зліз», плачуть вісім місяців підряд, руками рвуть волосся на голові, б'ються об землю...

Людські почуття, пристрасті, різкі щирі рухи...

Якою страшною здавалася тоді мені, там, на місці, де її було вчинено, смерть онука Володимира Мономаха!

Змовники, що вирішили вбити Боголюбського, напередодні тихо шепотіли одне одному:

— Пам'ятаєте, як за декілька верст від Володимира, коли везли Богоматір, коні зупинилися? Нічим не могли змусити їх іти!

— Було! Змінили раз коней, вдруге, втретє — не пішли!

— Це була правда! Він зрозумів, що до чого, лиходій і злодій! Не став далі йти, а заклав Боголюбів-град...

— І придумав... Що Ікона тільки й хоче того, щоб залишитися на володимирській землі...

— А коли Золоті ворота ставили, то цілі стіни падали... Бог простить за нього!

І була за злодійство кара, начебто несподівана, а насправді вона вже давно підоспіла. Така сувора — не захистить і Бог! Вороги-змовники були домашні, тутешні, жили поруч і ножі на князя точили, ховаючись від чужих очей. Таємно, заздалегідь підготувавшись, увійшли вони до опочивальні. Спав Боголюбський безтурботно. Схопився він, став шукати свій меч. І ніяк не міг його схопити. Став казати про божий гнів. А вони — сміятися! Сам Бог не любив, коли його ікони святі, призначені в одній землі жити, з чужої волі вирішив хтось перемістити... Ні, Божа допомога такому далека. У тій землі, де була Богоматір, вона праведно і служила... Тут... Ось тобі ніж гострий! Ще і ще!..

Тіло Андрія Боголюбського кинули спочатку в опочивальні. Його було порубано. Вбивцям здалося, що цього замало.

І викинули його в город — собакам...

Свята Богоматір потім переходила з рук у руки — то у одного князя вона, то в другого. Довго потроху володіли нею багато князів — і злісні, і добрії душею. Аж до самого монголо-татарського ярма. У крові був Київ, Клязьма і Либідь теж почервоніли від крові. На очах у людей чинили святотатство. «Святу Богородицю разграбиша, чюдную икону одраша, украшену златом и серебром и каменьем драгим...»

Так свідчить літопис.

З чуток я тільки знаю: нині на неї, «Володимирську Богоматір», дивляться люди в московській Третьяковці. Місце, думаю, її у нас, у нашому Києві, а ще: стояти б їй тоді поруч з Чорнобилем, — може, й не сталося б у нас смертельного лиха. Втім, це мої припущення...

Та й нині, у XXI сторіччі, на цій не такій вже й святій, з'ясовується, землі, де все, як у предків: криваві розбірки, де брешуть про вбитих, де танцювали на горі людському недавні тирани, нехтуючи вічний закон зла і добра. Від таких «законодавців», як і тоді, у далекому минулому, страждав народ, що завжди чекає на своїй землі нового, чистого і чесного домобудівництва.

Володимир ЮГОВ.

Кінець квітня — початок травня 2006 року.

Київ.

3. Князь Юрій Долгорукий. Гравюра з «Титулярника» 1672 р.

■ ХРОНІКА

У лавах боротьби за справедливість

Під такою назвою у переддень 62-ї річниці депортації народів Криму вийшов у світ другий том книги Пам'яті письменника, ветерана національного руху кримських татар Ідріса Асаніна.

Тут — біографії 78 земляків, оповіді про їхню боротьбу за національну рівноправність свого народу у тяжке півстоліття депортації. На презентації перші читачі відзначили: книга — підсумок титанічної роботи, справжній підручник з патріотичного і міжнаціонального виховання.

Щойно Ідріса Асаніна, колишнього політв'язня, нагороджено орденом «За заслуги» III ступеня — за вагомий внесок в національне й державне відродження України. Він же напружено працює над завершенням третього тому книги Пам'яті.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Одкровення від Луки

«Сповідь приреченого» — так називається посмертна книга уродженця Чернечої Слободи Буринського району Луки Гусака, випущена київським видавництвом «Смолоскип».

Ця книга ніколи не побачила б світу, якби Лука Левкович не залишив своїм нащадкам власних щоденників, в яких описав трагічні сторінки свого життя. Вони й спонукали продовжувачів знаменитого роду видати ці записи окремою книгою. Проект також належить вихідцю з Бурині Олександру Капітоненку, який нині працює в міжнародній фундації Давида Бурлюка.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Скільки голосів у «Кришталевого жайвора»?

Не менше восьмидесяти! Саме стільки учасників із 45 міст України з'їхалися на VII Всеукраїнський фестиваль-конкурс дитячого та юнацького пісенного мистецтва «Кришталевий жайвір» у Тернополі. Юних співаків приймає санаторій «Медобори», де й відбуваються змагальні тури, а гала-концерт — у найбільшому залі обласного центру — «Березолі». Фестиваль набуває популярності, він запалив вже не одну маленьку «зірочку», адже обдарованих дітей в Україні багато. А от меценатів набагато менше. «Кришталевий жайвір» давно виріс з регіонального проекту і цілком може стати врівень з «Таврійськими іграми» і «Червоною рутою», якщо дорослі допоможуть йому у цьому.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Човен здоров'я Пащенка

Віктор Гаврилович Пащенко — професор кафедри фізичного виховання Луганського національного педуніверситету, академік міжнародної Академії авторів наукових відкриттів і винаходів, академік Олімпійської академії України, почесний професор Європейського університету, доктор філософії, кандидат медичних наук, заслужений раціоналізатор Української РСР. У його доробку 34 винаходи, відкриття в галузі космічної медицини, 400 раціоналізаторських пропозицій, 220 наукових публікацій, шість книжок. Але головний винахід Віктора Гавриловича — це «човен Пащенка», який повернув здоров'я десяткам тисяч хворих і зробив його знаменитим далеко за межами нашої країни.

Фото Юрія ТКАЧЕНКА.

Утер носа європейцям

До тридцяти чотирьох років йому вдалося здобути чотири вищі освіти. Ідея, якою Віктор Гаврилович заразився ще в 60-х роках, потребувала великих знань, до того ж одразу в декількох сферах життя. Він з головою поринув у навчання, при цьому ще і працював, активно займався спортом. Певною мірою до науки його підштовхнула сестра. Вона хворіла на поліомієліт, і щоб полегшити страждання рідної йому людини, молодий Віктор переїхав разом із сестрою до Євпаторії. Тут, у дитячій оздоровниці, займаючись лікувальною фізкультурою, він почав винаходити свої перші нехитрі пристосування. Вивчати проблему застосування тренажерів у лікувальній фізкультурі більш серйозно і заглиблено він почав у свої 28, а вже через десять років в університетській клініці Лейпціга, де Віктор працював у реабілітаційній службі радянських військ, було проведено апробацію його човнового тренажера.

Власне кажучи, на сенсацію тоді розраховувати не доводилося. Такі тренажери широко використовували в Німеччині, Франції та в інших розвинених країнах Європи, їх випускали солідні фірми. Але вийшло так, що винахід нікому невідомого українського ентузіаста виявився набагато ліпшим за визнані варіанти. Човен-тренажер Віктора Пащенка мав значно більший діапазон рухів рук (до того ж не тільки в горизонтальній площині, як в існуючих моделях), міг точно дозувати і програмувати навантаження. Це був успіх. І він окрилив. Після повернення з Німеччини додому, в Луганськ, Віктор продовжив удосконалювати свій винахід, розробивши кілька варіантів тренажера для дітей, спортсменів, хворих на туберкульоз. На певній стадії цієї роботи він відчув, що його «дітище» готове для серійного виробництва. Досвіду подолання чиновницьких рогаток у нього не було, зате енергії і цілеспрямованості — хоч відбавляй. Вони і допомогли Віктору Гавриловичу в 1981-му домогтися того, щоб на двох луганських заводах налагодили випуск його дивочовнів. Загалом їх випустили 75 тисяч одиниць, і вони допомогли поліпшити здоров'я щонайменше тисячі хворим. Неабияку допомогу молодому Віктору надавав академік Микола Амосов. «Човновий ергометр, — писав він того часу, — становить інтерес для реабілітації і дослідження серцево-судинної і дихальної систем. Система Пащенка вносить істотний вклад у вітчизняну медицину».

Зайнятися веслуванням у... космосі

Уперше до фахівців, котрі працюють у сфері підготовки космонавтів, Віктор Гаврилович звернувся в 1978-му. Він показав їм свій тренажер, за допомогою якого в умовах невагомості космонавти могли тренувати свої м'язи, серце та легені. Тоді винаходом Пащенка більше зацікавилися журналісти, ніж фахівці. Вийшло безліч газетних публікацій, у яких розхвалювався тренажер луганського умільця. Але далі цього справа не пішла. Для роботи в космосі човен виявився важким і габаритним. Пащенко почав удосконалювати своє дітище: змінював матеріал, способи встановлення. У підсумку вийшов легкий дюралюмінієвий тренажер, що встановлювався на крісло космонавта. Заняття такого роду веслуванням у космосі мало на меті значно підвищити працездатність космонавта в умовах невагомості.

Цей винахід Віктор Гаврилович зміг запатентувати в Україні лише через 25 років. За цей час човен-тренажер пройшов великі випробування, беручи участь у процесах реабілітації чорнобильців, афганців, спортсменів. Після регулярної роботи на тренажері на ноги ставали навіть найважчі хворі. Як у тому випадку в Афганістані. Пораненому солдату довелося ампутувати ноги і зробити операцію на легенях. Відновити дихання нерухомій лежачій у ліжку людині було неможливо. Отут і допоміг приліжковий тренажер для стимуляції життєвих сил організму. Через кілька годин легені бійця звільнилися від крові, що там набиралася, і він почав дихати вільніше.

Зі своїми апаратами для реабілітації людини Віктор Гаврилович побував у всіх "гарячих точках". У Вірменії після землетрусу, у Чорнобилі, Афганістані. До речі, афганські маджахеди пропонували йому генеральські погони і всілякі почесті, якщо він погодиться поділитися своїми знаннями й умінням ставити на ноги, здавалося б, геть безнадійних хворих. Вони просили назвати будь-яку клініку США, де Пащенко хотів би працювати. Але Віктор Гаврилович завжди повертається додому — в Луганськ.

У галузі космонавтики Віктор Гаврилович запатентував два винаходи, що стосуються біологічного захисту людини в космосі. Про це свідчать диплом і медаль. Але більш докладно на цю тему до 2013 року він розповідати не може.

Доплисти до берега здоров'я

Інший на його місці вже давно збив би собі гарний капітал. Але не Пащенко. Він дотепер живе з дружиною в тісній двокімнатній «хрущівці», і в нього немає іномарки. Головне його багатство — нагороди за багаторічну працю, за завзятість і творчість. Сьогодні Віктор Гаврилович домагається, щоб у Луганську знову налагодили виробництво човнів-тренажерів. Хисту до бізнесу, за його словами, у нього немає, тому про відкриття власної справи і не мріє. До ділових людей, у яких є гроші, не звертався. Не знає, з якого боку до них підійти. Сподівається на державу і може запропонувати уряду програму розробок реабілітації хворих в усіх напрямах. Наприклад, у нього є апарат для реабілітації хворих після інфаркту та інсульту. Це той самий принцип «човна Пащенка». Тренажер кріпиться до ліжка хворого і за допомогою весла робляться вправи, у результаті чого хворий одержує одночасно масаж грудної клітки, хребта і налагоджує дихальну систему. Віктор Гаврилович мріє, щоб за допомогою його апарата якомога більше людей змогли «доплисти» до берега здоров'я.

Алла АНТІПОВА.

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Полковницький контрудар

Уже чотири роки командир полку зв'язку Костянтин Нікулін практично живе за законами війни, оголошеної йому... колишнім оператором газової котельні Петром Крищенком. Останній, як активний партієць однієї з патріотичних партій, вважає, що полковник не має права обіймати командирську посаду, і аргументує це своїми доказами.

«Війна» між ними почалась у 2002 році.

— Улітку котельня не працювала, — розповідає П. Крищенко. — Тому операторів у зв'язку з простоєм мали перевести згідно з вимогами трудового законодавства на іншу роботу. Я відмовився виконувати штукатурні та малярні роботи, що не обумовлені трудовим договором. Приходив у військову частину і перебував у ній увесь робочий час.

Наказом №178 від 10 вересня 2002 року полковник К. Нікулін звільнив П. Крищенка з роботи за прогул без поважних причин (**цитую**) 6 та 9 вересня. Та коли Петро Ілліч у судах показав лікарняний листок на ці дні, командир частини 2 січня 2003 року вніс зміни до свого попереднього наказу. На цей раз там було зазначено, що звільнений вчинив «прогул без поважних причин з 08 липня 2002 року по 09 вересня 2002 року». Отакої!

Пан Петро, окрилений начебто очевидною невідповідністю, подав до суду. Але після кількарічної судової тяганини навіть Верховний Суд України не знайшов аргументів, щоб відмінити наказ командира.

Уже перебуваючи за межами військової частини, звільнений з роботи П. Крищенко дізнається, що дружина його колишнього командира облаштовує з допомогою військовиків у викупленому житловому приміщенні в місті магазин. Невдовзі полковник отримав солідний контрудар у формі перевіряючих комісій. Цього разу К. Нікуліну справді було непереливки. Адже навіть співробітники СБУ 27 січня 2003 року склали протокол «Про адміністративне порушення, пов'язане з корупцією». Вони зафіксували, що 22—24 січня трьох військовослужбовців полку зв'язку залучали до виконання ремонтних робіт у приміщенні, власником якого є В. Нікуліна та В. Ігнатенко. Однак під час засідання Деснянського районного суду м. Чернігова 11 лютого 2003 року полковник К. Нікулін свою вину у скоєнні правопорушення не визнав і пояснив, що у період з 22 по 24 січня він перебував у відпустці. Крім того, військова частина 21 січня 2003 року уклала договір з фірмою СПД «Падалиця» про спільну діяльність. Згідно з ним для виконання некваліфікованих робіт остання отримувала у своє розпорядження трьох солдатів терміном на сім днів. За їхню роботу підприємець мав розрахуватися столярними виробами, будівельним щебенем, навіть проплатити рахунок за одну тонну цементу(!). На підставі викладеного суд направив матеріали справи військовому прокурору Чернігівського гарнізону для проведення перевірки та прийняття відповідного рішення. Уже 24 лютого 2003 року військовий прокурор Чернігівського гарнізону І. Шевченко підписав постанову про відмову в порушенні кримінальної справи щодо командира військової частини за відсутністю складу злочину. Як зазначено в обгрунтувальній частині цього документа, згідно із Законом України від 21 вересня 1999 року "Про господарську діяльність у Збройних силах України" командирам частин з метою матеріального забезпечення повсякденної діяльності військових частин дозволено вести господарську діяльність. У цьому зв'язку 2 листопада 2001 року військова частина К. Нікуліна отримала свідоцтво №252 «Про реєстрацію частини як суб'єкта господарської діяльності». На основі цього він і уклав договір з СПД «Падалиця».

Як військовослужбовці опинилися у зовсім іншому приміщенні, що облаштовувалося під магазин? Цитуємо з прокурорської перевірки дослівно:

«У цей час до полковника К. Нікуліна звернувся його знайомий Є. В. Ігнатенко з проханням виділити солдат для демонтажу стін, дверей у квартирі №21 в будинку по вул. Любецькій, 2. За виконання некваліфікованої роботи силами військовослужбовців військовій частині буде передано щебінь після демонтажу стін квартири, двері, дрова. Дана угода була укладена усно, що не суперечить ст.42 ЦК України. Оскільки військовослужбовці , які були виділені для роботи в СПД «Падалиця», роботою не були завантажені, то полковник К. Нікулін наказав підлеглим, які були виділені для роботи у вказаній фірмі, декілька днів працювати у гр. Є. Ігнатенка. Як встановлено, співвласником квартири №21 по вул. Любецькій, 2 була і дружина полковника К. Нікуліна громадянка В. Нікуліна, і тому послуги військовослужбовцями надавались відповідно і дружині командира частини. За 2 робочих дні троє військовослужбовців демонтували стіни та двері у вказаній квартирі. Щебінь, 5 дверей, дверне скло, дрова, а також 200 кілограмів цементу було передано військовій частині на загальну суму 556 гривень 80 копійок. Разом з тим, за підрахунками фахівців, вартість виконаних військовослужбовцями робіт у квартирі №21 по вулиці Любецькій, 2 становить 162 гривні».

Тобто внаслідок виконання згаданих робіт прибуток військової частини становив 394 гривні 80 копійок!

Можна лише поспівчувати Є. Ігнатенку та В. Нікуліній за понесені надмірні витрати. Адже, якби вони найняли якогось жеківського роботягу, то це, мабуть, їм обійшлося б у 5—7 раз дешевше! Але, що поробиш, був «усний договір» і вони його, як мовиться, з честю виконали. Всілякі припущення, натяки щодо ситуації із залученням військовослужбовців до роботи поза межами військової частини можуть бути різними. Ну, наприклад, дуже вже начебто кабальні угоди для підприємців фігурують у цій справі. Якщо не було б оперативної службової перевірки, то хто б їх виконував? Однак у військовій частині є нині на все це відповідні папери, що, як рятівна броня, захищають командира від негативно-осудних оцінок скаржника-опонента, перевірок прокуратури, СБУ. П. Крищенку, який у листі до редакції «Голосу України» засумнівався в існуванні згаданих угод з перевірки законності дій полковника, і цього разу не пощастило на відповідні підтверджувальні докази.

Одне слово, всі головні контрудари П. Крищенка проти полковника завершилися не на його користь. Натомість К. Нікулін зробив і свій наступний контрудар — подав до суду позовну заяву про відшкодування моральної шкоди у сумі 50000 тисяч гривень з автора листів.

Як **повідомив Крищенко**, суд він програв і має сплатити полковникові 500 гривень. Апеляцію на подавав.

...Ця «війна», схоже, наближається до свого завершення. Обидві сторони поки що на ній добряче втратили здоров'я, життєвих сил. Вищезгадані їхні «контрудари» заслуговують на оприлюднення з огляду на те, що у війську, як бачимо, є й такі сторінки життя, які дають привід для судової тяганини, всіляких перевірок. Зрозуміло, у військовому відомстві ці питання мають бути врегульовані на основі чіткішої правової бази, яка не давала б можливості уникати відповідальності за діяльність, що суперечить інтересам Збройних сил.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

ІНФОРМАЦІЯ
про повторні відкриті торги (у формі аукціону) по реалізації частки майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108), що знаходиться в процедурі санації, Бази відпочинку "Трубник"
(зі зниженням вартості продажу на 30%)

Лот 1- База відпочинку "Трубник" (являє собою цілісний майновий комплекс), **розташована за адресою: АР Крим, Чорноморський р-н, с. Міжводне, вул. Радянська, 21,** у складі: будівлі та споруди 1989 1991 р.п., фіз. знос до 30%, у т.ч.: будівля бази відпочинку (будівля складського приміщення) (спальний корпус (Літ. А)*) заг. пл. 2701,3 м², будівля гуртожитку (Літ. Б) заг. пл. 625,8 м², блок для сховища харчових продуктів (Літ. Ж) заг. пл. 122,8 м², будівля пральні (Літ. Е-Е1) заг. пл. 365 м², будівля їдальні (№1) (Літ. И) заг. пл. 456,9 м², 13 повнозбірних 3-х кімн. житлових будинків (будинки відпочинку №№1-13*) заг. пл. відповідно 95; 95,4; 95,2; 95,1; 94,9; 95,1; 95,5; 95,3; 95,3; 95,4; 95,3; 95,2; 95,2 м², 2 громадських туалету (№1, 2) заг. пл. 22,8 та 23,2 м², навіс для тари (Літ. К), 3 гаражі метал. (Літ. Л, М), будівля їдальні №2 (літ. З) заг. пл. 520,2 м², будиночок стал. пересувний, озеленення, дороги 3200 м, тротуари 562,24 м, огорожі, паркан з хвірткою пл. 26,2 м², душові №№ 1-4 заг. пл. 6,53 м² кожна, естакада заг. пл. 38,6 м², умивальники №№1, 2 заг. пл. 60,5 та 55,5 м², 3 тіньових навісів заг. пл. по 36 м², спортивний майданчик заг. пл. 1235,2 м², майданчик заг. пл. 57,2 м², дитячий майданчик заг. пл. 246 м²; повітряна лінія зовнішнього освітлення 625 м, зовнішній водопровід (труби 727 м, колодязі 4 од.), каналізація фекал. (труби 695 м, колодязі 22 од.); обладнання у кіл-сті 228 од. (1 множувальний апарат, 2 транформаторні підстанції, 2 ємності, 3 цистерни, 1 ізотермічний вагон, 1 верстак слесарний, 88 холодильників, 2 камери хол., 1 шафа хол., 1 шафа пекарська ел., 3 електросковороди, 4 ел. плити, машини тестозмішувальна, посудомийна, збивательна, 2 шафи ШХ, 2 агрегати дизельні пересув., 1 картоплечистка, 3 ел. котли харчові, 1 верстат сверд., 1 протирочна машина, 2 котли ел. водогрійні, 1 піч хлібопекарна, 3 пральні машини, 1 машина сушильна, 18 шаф д/білизни, 12 од. м'якої меблі, 2 столи біл'ярдні, 58 телевізорів, 2 центрифуги, 1 переговорний пристрій, 1 машина гладильна, 5 ел. водонагрівачів); автомобіль КАМАЗ 53213, 1991 р.в., мікроавтобус РАФ 220301, 1993 р.в.

* - приведені в дужках найменування згідно попередніх даних БТІ. Площі будівель та споруд наведені згідно експертної оцінки.

Площа земельної ділянки 3,5 га. в постійному користуванні.

Основний напрямок діяльності надання послуг, пов'язаних з відпочинком людей. Кіл-кість робочих місць 6 (директор, 4 сторожи, 1 комірник). Наповнюваність: 360 койка-місць. В середньому за сезон відпочивають приблизно 2200 чоловік. Максимальна кількість відпочиваючих за сприятливих погодних умовах за умови 100% наповнюваності та в залежності від кількості заїздів та кількості днів у кожному заїзді приблизно 3600 чол.

Окремий бухгалтерський облік по цьому структурному підрозділу ВАТ "НПТЗ" не ведеться.

Обсяг викидів та скидів: фекалії 600-800 м³ за сезон, тверде сміття 80м³. Стан очисних споруд задовільний.

База відпочинку "Трубник" знаходиться в оренді до 31.08.2006 р.

Початкова ціна 4 791 587,00 грн. (з ПДВ).

Умови продажу: Переможець аукціону зобов'язаний виконувати умови договору оренди до закінчення терміну оренди. Розрахунок за майно грошовими коштами. Переможець торгів (покупець) зобов'язаний укласти договір купівлі-продажу майна протягом 10 робочих днів з моменту підписання протоколу торгів. Покупець зобов'язаний оплатити вартість придбаного на торгах майна протягом 5 банківських днів з дня підписання договору купівлі-продажу. **Питання щодо переоформлення земельної ділянки покупець вирішує самостійно.**

Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Кінцевий термін прийому заявок та оплати (без ПДВ) внесків: реєстраційний 17 грн., гарантійний 479 158,70 грн. на п/р ТБ «Катеринославська» №26001118108001 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 23364874 **29.06.2006 р.**

Торги відбудуться о 12-00 г. 03.07.2006 р. у торг. залі ТБ «Катеринославська» за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. К.Маркса, 57. Реєстрація учасників та довідки м. Дніпропетровськ, вул. Шевченко, 32/214; тел.(0562) 388-555, (056) 770-02-12.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) Постановою про визнання боржника банкрутом по справі № 21/134-05-3718 від 16 травня 2006 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно приватного підприємства «Лоцман-Сервіс» (65005, м. Одеса, вул. Дальницька, 25; код ЄДРПОУ 32726944). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шейк-Сейкіна Олексія Миколайовича, ліцензія серії АБ № 271644 від 19.01.2006 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 23.05.2006 р. у справі №5/190Б визнано банкрутом боржника - товариство з обмеженою відповідальністю «Завод залізобетонних конструкцій», м. Макіївка (86129, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Репіна), р/р №2600495967651 5 в ДФ ПУМБ м. Донецька, МФО 335537, код ЄДРПОУ 30425016) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пашкову Тетяну Юріївну, ліцензія №176070 від 16.06.2005 р., 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 240, кв. 50.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу про банкрутство:

Закрите акціонерне товариство «Первомайське», код ЄДРПОУ 30619413, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Плеханова, 8, р/р 2600830281501 у АБ «Кредит-Дніпро», МФО 305749, справа №Б/15/177/05. Розпорядником майна - Беспалов В. Г., ліцензія АБ №176177, 49081, м. Дніпропетровськ, пр. Воронцова, буд. 75, кв. 232.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 04 травня 2006 року визнано банкрутом Міжгосподарську госпрозрахункову шляхово-будівельну дільницю (22300, Вінницька область, смт. Літин, вул. Сосонське шосе, 10, код ЄДРПОУ 04594404) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором підприємства призначено управління Пенсійного фонду України у Літинському районі.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: 22300, смт. Літин, вул. Леніна, 29, Вінницька область.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) від 27.04.2005 року по справі №15/142-6-43/492 товариство з обмеженою відповідальністю «Виробнича компанія «Агросервіс», код ЄДРПОУ 31482934, визнано банкрутом та у відношенні його відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ковезу Андрія Івановича, ліцензія №668342, адреса: 03150, м. Київ, вул. Антоновича, 47-Б.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) від 15.05.2005 року по справі №23/195-б товариство з обмеженою відповідальністю «Фарімед», код ЄДРПОУ 30109659, визнано банкрутом та у відношенні його відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Ковезу Андрія Івановича, ліцензія №668342, адреса: 03150, м. Київ, вул. Антоновича, 47-Б.

Фонд гарантування вкладів повідомляє:

28 травня 2006р. закінчився термін виплат гарантованої суми відшкодування вкладникам **Відкритого акціонерного товариства «Акціонерний комерційний банк «ГАРАНТ»** банком - агентом Фонду ТОВ «Укрпромбанк» за Реєстром одержувачів сум відшкодувань.

Вкладникам, які не встигли отримати гарантовану суму відшкодування за Реєстром, виплати здійснюватимуться Фондом шляхом переказу коштів за індивідуальними письмовими зверненнями вкладників до Фонду.

Для цього необхідно надіслати до Фонду:

1) заяву на виплату коштів, у якій має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, особистий підпис фактичне місце проживання;

2) копію сторінок паспорта № 1, 2 та 11 або документа, що засвідчує особу;

3) копію довідки органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера.

У разі виплати відшкодування іншим особам, окрім зазначених вище документів необхідно подати до Фонду нотаріально засвідчену копію довіреності (свідоцтва про право на спадщину). Довірена особа (спадкоємець) у заяві вказує також реквізити власника рахунку.

Гарантовану суму відшкодування можна отримати протягом 3 років з дня ліквідації банку.

Адреса Фонду: вул. Ярославів Вал - 32А, м. Київ, 01034, Україна
Довідки за телефонами: (044) 495 24 12; 495 24 16.
www. fg. org. ua

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

(10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон (0412) 402-426, 402-513, факс: 402-426, 402-589, E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер з будівництва КПЛ-0,4-10кВ.

Тендерна документація на вимогу замовника надається протягом 15 календарних днів з моменту публікації.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Вищий адміністративний суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково:

1. Зайцева Михайла Петровича - суддею Київського апеляційного адміністративного суду.

Управління капітального будівництва та інвестицій МВС України повідомляє про конкурс на залучення інвестора для проектування і подальшого будівництва житлового будинку з підземним автопаркінгом по просп. Лісовому, 1 у Деснянському районі м. Києва.

Заявки на участь у конкурсі приймаються до 10.06.2006 за адресою: вул. Круглоуніверситетська, 16, м. Київ, 01024, з 09.00 до 18.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з матеріалами та умовами конкурсу звертатися за телефонами: 8 (044) 289-0729, 8 (044) 289-0924.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 26.04.2006 року у справі №12/73-Б-06 порушено справу про банкрутство ДКП теплових мереж «Каланчактеплокомуненерго» (75800, Херсонська обл., смт. Каланчак, вул. 8 Березня, 3; р/р 260051338 в АПБ «Аваль», смт. Каланчак, МФО 352093, код ЄДРПОУ 21303897). Розпорядником майна призначено Циркунову Олену Олександрівну, ліцензія АБ №176247 від 12.10.2005 р., яка проживає: м. Херсон, вул. Гоголя, 11/4, тел.: 42-42-39. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі №5/118-06 визнано банкрутом СТОВ «Лада» (22144, Вінницька область, Козятинський район, с. Пиковець), банківські реквізити: рах. №26004400059201 в ФВАТ СКБ «Дністер», МФО 302430, код ЄДРПОУ 32060537.

Ліквідатором призначено Козятинську ОДПІ (адреса: вул. П. Орлика, 19, м. Козятин Козятинського району Вінницької області, 22100).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з моменту опублікування оголошення.

Зміївським районним судом Харківської області розглядається судова справа за позовом відкритого акціонерного товариства «АВТРАМАТ» зі спору про право власності на майновий комплекс (базу відпочинку (квартал 101, виділ 13, будинок б/н), що розташована в с. Коропове Зміївського р-ну Харківської обл.

У зв'язку з можливістю спроби продажу зазначеної бази відпочинку під час судового впровадження, відкрите акціонерне товариство «АВТРАМАТ» повідомляє можливих покупців про наявність судового спору.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЗБІЛЬШЕННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ВАТ АБ «УКРГАЗБАНК»
шляхом випуску нових акцій

1. Характеристика емітента:

1.1. *Повне найменування:* Відкрите акціонерне товариство акціонерний банк «Укргазбанк».

1.2. *Місцезнаходження емітента:* 03087, м. Київ, вул. Єреванська, 1,
поштова адреса: 01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 39
тел./факс: (044) 239-28-30

1.3. *Відомості про статутний фонд:* Статутний фонд товариства становить 200 000 000,00 гривень, поділений на 199 522 922 прості іменні акції та 477 078 привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 1,00 гривня кожна, сплачений повністю.

2. Дані про одинадцяту емісію акцій:

2.1. *Дата та номер протоколу рішення про здійснення випуску акцій:* Рішення про збільшення статутного капіталу шляхом випуску нових акцій без зміни номінальної вартості акцій прийняте на загальних зборах акціонерів ВАТ АБ «Укргазбанк» 26 травня 2006 року (протокол № 2).

2.2. *Загальна сума випуску акцій:* Загальна сума випуску акцій становить 100 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1,00 гривня кожна на суму 100 000 000,00 гривень. Привілейовані акції та акції на пред'явника не випускаються.

2.3. *Форма випуску акцій* - документарна.

2.4. *Серія та порядковий номер акцій:* Серія «J», порядкові номери з 00000001 до 100000000.

2.5. *Термін початку та закінчення прийому заяв від акціонерів:* Адреси місць, дати початку та закінчення проведення першого етапу підписки на акції: 01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 39, з 03.07.2006 р. по 31.07.2006 р. включно. Адреси місць, дати початку та закінчення проведення другого етапу підписки на акції: 01004, м. Київ, вул. Червоноармійська, 39, з 01.08.2006 р. по 30.09.2006 р. включно.

2.6. *Порядок та місце отримання акціонерами акцій:* Договір та платіжний документ про сплату не менше 10% вартості акцій, на які заявник підписався, є підставою для видачі заявнику письмового зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій. Протягом 6 місяців після реєстрації випуску акцій емітент забезпечує виготовлення бланків сертифікатів акцій та їх видачі акціонерам (за умови оплати ними повної вартості акцій, на які вони підписались).

2.7. *Права акціонерів при випуску акцій:* За акціонерами зберігаються всі права, визнані статутом товариства, а саме: брати участь і голосувати на загальних зборах акціонерів особисто або через своїх повноважних представників, здійснювати переважне придбання додатково випущених товариством акцій, брати участь у розподілі прибутків товариства, отримувати інформацію про діяльність товариства, отримувати частину вартості майна товариства у випадку його ліквідації, розпоряджатися акціями, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством.

В оголошенні, опублікованому в газеті «Голос України» № 91 (3841) від 20.05.2006 р. про банкрутство СВАТ «Кривошиїнське» номер справи слід читати: № 10/37-06 (тел. для довідок 80963002041).

Постановою Господарського суду м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, від 31.05.2006 р. по справі № 43/309 ТОВ «ІВП «Зоря» (код 32984884, адреса: м. Київ, вул. Блюхера, буд. 11, р/р 26007300421001 в АКБ «ТАС-Комерцбанк», МФО 300164) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Чорнецького Т. Т. Претензії приймаються протягом місяця.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

(10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон (0412) 402-426, 402-513, факс: 402-426, 402-589, E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер з виконання робіт щодо реконструкції ПЛ-35кВ «Довбиш-Кам'яний Брід» у Баранівському районі Житомирської області.

Тендерна документація на вимогу замовника надається протягом 15 календарних днів з моменту публікації.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Постановою господарського суду Донецької області від 22.05.2006 р. по справі №5/229б визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура КСП «Ясногорівський», код ЄДРПОУ 00848701, юридична адреса: 84300, Донецька область, м. Краматорськ, вул. Уборевича, 2.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кондратьєву Марину Володимирівну, ліцензія №116160 від 28.12.2004 р.

Претензії приймаються протягом 30 днів після опублікування оголошення за адресою: 83086, м. Донецьк, вул. Горького, 34.

Господарський суд Сумської області (40001, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) ухвалою від 15.05.2006 року порушив справу № 12/79-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Калінінське» (поштова адреса: 40000, Сумська область, Липоводолинський р-н, с. Калінінське, код ЄДРПОУ -30822012).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Сидоренко Геннадія Анатолійовича (ліцензія серії АА № 719786 від 12.02.2004 року, адреса: 42000, Сумська область, м. Ромни, 1-й пров. Урицького, 1).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

25 травня 2006 р. за № 602/12476 в Міністерстві юстиції України зареєстроване рішення адміністративної ради Фонду гарантування фізичних осіб від 24 травня 2006 р. № 46 **«Про збільшення розміру відшкодування коштів за вкладами».** Відповідно до чинного законодавства рішення набирає чинності за 10 днів після реєстрації в Міністерстві юстиції.

Згідно з вищезазначеним рішенням Фонд гарантує кожному вкладнику банків - учасників Фонду (тимчасових учасників, якщо вклад був залучений до моменту переведення банку до цієї категорії) відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, у розмірі загальної суми вкладів в одному банку, але не більше **15 000 (п'ятнадцяти тисяч) гривень.**

www. fg. org. ua

ІНФОРМАЦІЯ
про випуск облігацій місцевої позики міста Вінниця 2006 року

I. ВІДОМОСТІ ПРО ЕМІТЕНТА

Повне найменування Емітента: Вінницька міська Рада

Місцезнаходження Емітента: Україна, 21050, м. Вінниця, вул. Соборна,59

Термін, після завершення якого закінчуються повноваження чинного складу Ради
Повноваження чинного складу Вінницької міської Ради почалися з дня їх визнання 1-ою сесією Вінницької міської Ради 5-го скликання від 15.04.2006 року, триватимуть 5 років і закінчаться через 5 років, крім передбачених законом випадків дострокового припинення повноважень.

II. ВІДОМОСТІ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН ЕМІТЕНТА

Відомості щодо присвоєння рейтингу
Українське рейтингове агентство ТОВ „Кредит-Рейтинг" вперше присвоїло Емітенту та його борговому зобов'язанню в жовтні 2005 року довгостроковий кредитний рейтинг рівня „uaBB" за українською національною шкалою, прогноз рейтингу стабільний (рішення Рейтингового агентства „Кредит-Рейтинг" № 269-N/MIR-05/VNSA-01-і від 13.10.2005 р.).

В квітні 2006 року кредитний рейтинг Емітента та його боргового зобов'язання було оновлено та підтверджено Рейтинговим агентством „Кредит-Рейтинг" на рівні „uaBB" за українською національною шкалою, прогноз рейтингу стабільний (рішення Рейтингового агентства „Кредит-Рейтинг" № 686-A/MIR-04/VNSA-02-і від 27.04.2006 р.).

Інформація про виконання місцевого бюджету
Бюджет міста Вінниця - консолідований бюджет, який включає міський бюджет та бюджети 3-х районів міста. В бюджеті міста Вінниця доля міського бюджету становить 91,8 %.

Виконання бюджету міста Вінниця
2004 рік - I квартал 2006 року
(з врахуванням трансфертів): тис. грн.

	2004 рік			2005 рік			2006 рік (I квартал)		
Найменування показника	Загальний фонд	Спеціальний фонд	Усього	Загальний фонд	Спеціальний фонд	Усього	Загальний фонд	Спеціальний фонд	Усього
Усього доходів	184474,817	35084,166	219558,983	238527,071	52544,179	291071,25	68198,976	8605,778	76804,754
Усього видатків	187584,554	34149,466	221734,02	240768,068	50698,503	291466,571	65815,501	6059,331	71874,832

Динаміка надходжень до бюджету міста за 2004-2005 року має позитивну тенденцію.
Так, фактичні надходження у 2004 році склали 219558,983 тис.грн., в тому числі до загального фонду - 184474,817 тис.грн., до спеціального фонду - 35084,166 тис.грн., що на 34509,248 тис.грн. або 18,6 відсотків більше, ніж за 2003 рік, в тому числі по загальному фонду - на 18952,158 тис.грн. або 11,4 відсотків, по спеціальному фонду - на 15557,09 тис.грн. або на 79,7 відсотків.
У 2005 році до бюджету міста надійшло 291071,25 тис.грн., в тому числі до загального фонду - 238527,071 тис.грн., до спеціального фонду - 52544,179 тис.грн., що на 71512,267 тис.грн. або 32,6 відсотків більше, ніж у 2004 році, в тому числі по загальному фонду - на 54052,254 тис.грн. або 29,3 відсотки, по спеціальному фонду - на 17460,013 тис.грн. або 49,8 відсотків.
У складі доходів загального фонду бюджету минулого року за рахунок власних і закріплених доходів місто отримало 137281,286 тис.грн., що на 27404,282 тис.грн. або 24,9 відсотків більше порівняно з надходженням 2004 року.
Трансферти з державного і обласного бюджету по загальному фонду бюджету склали 101245,785 тис.грн., що на 26647,972 тис.грн. або 35,7 відсотків більше, ніж за 2004 рік.
За рахунок власних і закріплених доходів спеціального фонду до бюджету міста надійшло 38852,618 тис.грн., що на 15896,352 тис.грн. або 69,2 відсотків більше порівняно з 2004 роком, за рахунок трансфертів з державного і обласного бюджету - 13691,561 тис.грн., що на 1563,661 тис.грн. або 12,9 відсотків більше, ніж у 2004 році.
Тенденція збільшення доходної частини бюджету зберігається і у 2006 році.

Інформація про надання Емітентом гарантій стосовно виконання боргових зобов'язань
У 2000-2005 роках Емітентом не надавалося гарантій стосовно виконання боргових зобов'язань.

Станом на 01.04.06р. непогашених боргових зобов'язань, строк виконання яких не наступив, забезпечених гарантіями Емітента немає. Простроченої заборгованості по боргових зобов'язаннях, що забезпечені гарантіями Емітента немає.

Інформація про поточний стан виконання зобов'язань щодо погашення місцевого боргу, а також про стан розрахунків за місцевим боргом за попередні п'ять років
За період з 2001 по 2005 рр. і станом на момент подання документів для реєстрації інформації про випуск облігацій Емітент не має простроченої заборгованості по місцевому боргу.

III. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПОПЕРЕДНІ ВИПУСКИ ОБЛІГАЦІЙ

Емітентом - Вінницькою міською радою випуски облігацій місцевих позик раніше не здійснювалися. Обіг облігацій Емітента на біржах або позабіржових торгівельно-інформаційних системах раніше не здійснювався.

IV. ВІДОМОСТІ ПРО ВИПУСК ОБЛІГАЦІЙ

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Дата прийняття та номер рішення про здійснення запозичення у формі випуску облігацій
Запозичення у формі випуску облігацій місцевої позики здійснюється Емітентом на підставі рішення Вінницької міської Ради від 17.02.2006 р. № 1670 "Про міський бюджет на 2006 рік" (із змінами та доповненнями внесеними рішеннями Вінницької міської Ради від 18.03.2006 .р. № 1836, від 25.05.2006 р. № 151.) та рішення Вінницької міської Ради від 10.05.2006 р. № 11. „Про здійснення запозичень до Вінницького міського бюджету у формі випуску облігацій внутрішньої місцевої позики".

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від продажу облігацій
Облігації випускаються для залучення коштів до бюджету розвитку міського бюджету міста Вінниця з метою направлення їх на реконструкцію доріг міста.

Загальна номінальна вартість облігацій: 20 000 000 (Двадцять мільйонів) гривень.

Загальна кількість облігацій: 20 000 (Двадцять тисяч) штук.
Номінальна вартість облігації: 1 000 (Одна тисяча) гривень.

Характеристика облігацій:
форма випуску облігацій - бездокументарна;
вид облігації - процентні;
тип облігацій - на пред'явника з іменною ідентифікацією власників на підставі облікового реєстру власників у зберігача;
вид доходу, який отримує власник облігацій - проценти;
характер обігу - вільний;
наявність забезпечення - облігації забезпечуються всім належним Емітенту майном, на яке відповідно до чинного законодавства України може бути звернене стягнення. Облігації не мають додаткового забезпечення.

Порядок випуску облігацій
Облігації випускаються трьома серіями - А, В, С:
серія А - 8000 штук;
серія В - 8000 штук;
серія С - 4000 штук.

Права, що надаються власникам облігацій
Власники облігацій серій А,В,С мають права, передбачені чинним законодавством України, зокрема:
- отримання процентів за облігаціями у розмірах та терміни, визначені порядком виплати процентів;
- відшкодування номінальної вартості облігацій у порядку та терміни, передбачені порядком погашення облігацій;
- вільного розпорядження облігаціями, зокрема, продажу, обміну, дарування, заповіту, передачі в заставу тощо;

Власники облігацій набувають зазначених прав із моменту зарахування облігацій на рахунки в цінних паперах у зберігача.

Привілеї власникам облігацій не надаються.

Можливість та умови зміни істотних умов запозичення у формі випуску облігацій
Зміни істотних умов запозичень у формі випуску облігацій місцевої позики міста Вінниця можливі з дотриманням вимог чинного законодавства України за Рішенням Вінницької міської ради.

2. ПОРЯДОК РОЗМІЩЕННЯ ОБЛІГАЦІЙ

Облігації трьох серій розміщуються на території України серед юридичних та фізичних осіб, резидентів і нерезидентів, шляхом відкритого продажу.

Розміщення облігацій (укладання угод на придбання облігацій) здійснюється за місцезнаходженням Організатора випуску (лід-менеджера) (Договір про надання послуг по випуску, розміщенню та обігу цінних паперів №2-Е/06 від 29.05.2006р.), яким виступає Відкрите акціонерне товариство Комерційний Банк "Хрещатик" (01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а):
- серії „А" протягом 15 червня 2006 року;
- серії „В" протягом 15 серпня 2006 року;
- серії „С" протягом 15 листопада 2006 року.
Організатор випуску може здійснювати розміщення облігацій на біржах, у позабіржових торговельно-інформаційних системах та на позабіржовому ринку.

Придбання облігацій Інвесторами здійснюється на підставі договорів купівлі-продажу облігацій, які від імені Емітента підписує Організатор випуску. Для укладання договорів купівлі-продажу облігацій Інвестори надають документи для ідентифікації, визначені чинним законодавством України.

Договори з організаторами торгівлі на проведення розміщення облігацій не укладалися.

Запланована ціна первинного продажу облігацій: Запланований курс продажу облігацій на біржах, у позабіржових торговельно-інформаційних системах та на позабіржовому ринку становить 100% номінальної вартості плюс накопичений процентний дохід. Фактична ціна продажу облігацій при розміщенні визначається Емітентом, виходячи з кон'юнктури ринку та попиту на облігації.

Порядок оплати облігацій
Оплата облігацій здійснюється шляхом попередньої оплати 100% їх вартості на рахунок Платіжного агента, яким виступає Відкрите акціонерне товариство Комерційний Банк "Хрещатик" (надалі Платіжний агент) № 29019001001 у ВАТ КБ "Хрещатик" (МФО 300670, КОД ЄДРПОУ 19364259).

Оплата здійснюється у порядку та на умовах, визначених договором купівлі-продажу облігацій, не пізніше одного робочого дня, наступного за підписанням договору.

Оплата облігацій здійснюється у національній валюті України, форма оплати безготівкова.

Для придбання облігацій Інвестор повинен мати рахунок у цінних паперах, відкритий у зберігача цінних паперів, ліцензованого Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України. За бажанням Інвестора рахунок у цінних паперах може бути відкритий у зберігача - ВАТ КБ "Хрещатик".

Емітент перераховує облігації на рахунок Інвестора у зберігача не пізніше одного робочого дня, наступного за надходженням 100% вартості облігацій на рахунок Організатора випуску.

3. ПОРЯДОК ВИПЛАТИ ДОХОДУ ЗА ОБЛІГАЦІЯМИ

Розмір процентного доходу
Процентний дохід за облігаціями місцевої позики міста Вінниця:
● по серії А на всі процентні періоди встановлюється у розмірі 11,95% річних;
● по серіям В та С на всі процентні періоди встановлюється у розмірі 12,00% річних.

Періодичність виплати доходу
Проценти виплачуються з періодичністю:
один раз на три місяці за такі процентні періоди:

по серії А

Порядковий номер процентного періоду	Дата початку процентного періоду	Дата закінчення процентного періоду	Кількість днів у процентному періоді	Дата виплати процентного доходу	Сума процентів на одну облігацію, грн.
I	15.06.2006	14.09.2006	92	15.09.2006	30,12
II	15.09.2006	15.12.2006	92	16.12.2006	30,12
III	16.12.2006	15.03.2007	90	16.03.2007	29,47
IV	16.03.2007	14.06.2007	91	15.06.2007	29,79
V	15.06.2007	14.09.2007	92	15.09.2007	30,12
VI	15.09.2007	15.12.2007	92	16.12.2007	30,12
VII	16.12.2007	29.12.2007	14	30.12.2007	4,58

по серії В:

Порядковий номер процентного періоду	Дата початку процентного періоду	Дата закінчення процентного періоду	Кількість днів у процентному періоді	Дата виплати процентного доходу	Сума процентів на одну облігацію, грн.
I	15.08.2006	14.11.2006	92	15.11.2006	30,25
II	15.11.2006	14.02.2007	92	15.02.2007	30,25
III	15.02.2007	15.05.2007	90	16.05.2007	29,59
IV	16.05.2007	14.08.2007	91	15.08.2007	29,92
V	15.08.2007	14.11.2007	92	15.11.2007	30,25
VI	15.11.2007	14.02.2008	92	15.02.2008	30,20
VII	15.02.2008	14.05.2008	90	15.05.2008	29,51
VIII	15.05.2008	13.08.2008	91	14.08.2008	29,84
IX	14.08.2008	13.11.2008	92	14.11.2008	30,16
X	14.11.2008	29.12.2008	46	30.12.2008	15,08

по серії С:

Порядковий номер процентного періоду	Дата початку процентного періоду	Дата закінчення процентного періоду	Кількість днів у процентному періоді	Дата виплати процентного доходу	Сума процентів на одну облігацію, грн.
I	15.11.2006	14.02.2007	92	15.02.2007	30,25
II	15.02.2007	17.05.2007	92	18.05.2007	30,25
III	18.05.2007	15.08.2007	90	16.08.2007	29,59
IV	16.08.2007	14.11.2007	91	15.11.2007	29,92
V	15.11.2007	14.02.2008	92	15.02.2008	30,20
VI	15.02.2008	16.05.2008	92	17.05.2008	30,16
VII	17.05.2008	14.08.2008	90	15.08.2008	29,51
VIII	15.08.2008	13.11.2008	91	14.11.2008	29,84
IX	14.11.2008	13.02.2009	92	14.02.2009	30,21
X	14.02.2009	16.05.2009	92	17.05.2009	30,25
XI	17.05.2009	29.05.2009	13	30.05.2009	4,27

Якщо дата виплати процентів припадає на неробочий день (вихідний, святковий), виплата процентів починається в перший робочий день за відповідною датою.

Остання виплата процентів здійснюється одночасно з погашенням облігацій:
● по серії А - 30 грудня 2007 року;
● по серії В - 30 грудня 2008 року;
● по серії С - 30 травня 2009 року.

Метод обчислення доходу:
Процентний дохід по облігаціях обчислюється в процентах від номінальної вартості облігації.
Сума процентів за черговим процентним періодом, розраховується за формулою:

$$Kj = (N \times Cj \times Tj) / (T \times 100),$$

де
j - порядковий номер процентного періоду;
Kj - сума процентної виплати по кожній облігації;
Cj - розмір процентної ставки j-го процентного періоду;
N - номінальна вартість облігації;
T - фактична кількість днів у році (2006 рік - 365 днів, 2007 рік - 365 днів, 2008 рік - 366 днів, 2009 рік - 365 днів);
Tj - кількість днів у j-му процентному періоді.

Сума процентів визначається на одну облігацію з точністю до 1 копійки, за правилами математичного округлення.

Порядок виплати процентів
Виплати процентів здійснюються у національній валюті України - гривнях.

Виплату процентів за облігаціями здійснює за рахунок Емітента Платіжний агент (Договір про надання послуг платіжного агента №1 від 29.05.2006р.) за адресою: **01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.**
Виплата процентів проводиться власникам облігацій, зазначеним у зведеному обліковому реєстрі, складеному депозитарієм ВАТ „МФС" станом на кінець робочого дня, що передує даті виплати процентів по відповідній серії облігацій.

Платіжний агент здійснює перерахування процентів на поточні рахунки власників облігацій за реквізитами, зазначеними у зведеному обліковому реєстрі.

Грошові кошти власників облігацій, платіжні реквізити яких не зазначені у зведеному обліковому реєстрі або зазначені невірно, депонуються на рахунку Платіжного агента. Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників протягом п'яти календарних днів із дати початку виплати процентів за відповідний процентний період по відповідній серії облігацій.

По закінченні п'яти календарних днів із дати початку виплати процентів по відповідній серії облігацій, кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Вінницькій області. Для подальших розрахунків власники облігацій, які не отримали проценти, подають письмову заяву на адресу Емітента або Платіжного

агента. Виплату (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті процентів визначається чинним законодавством України.

Виплата процентів фізичним особам здійснюється за вирахуванням податків з доходів фізичних осіб, відповідно чинного законодавства України.

Виплата процентів юридичним особам-нерезидентам здійснюється Емітентом за вирахуванням податку на прибуток, відповідно чинного законодавства України.

4. УМОВИ І СТРОК ОБІГУ ОБЛІГАЦІЙ

Облігації місцевої позики міста Вінниця серій А, В, С вільно обертаються на території України відповідно до чинного законодавства України.

Строк обігу облігацій:
- **серії А** становить 563 дні - з 15 червня 2006 року по 29 грудня 2007 року включно. Дата погашення облігацій серії А 30 грудня 2007 року. Вільний обіг облігацій серії А припиняється 29 грудня 2007 року;
- **серії В** становить 868 днів - з 15 серпня 2006 року по 29 грудня 2008 року включно. Дата погашення облігацій серії В 30 грудня 2008 року. Вільний обіг облігацій серії В припиняється 29 грудня 2008 року;
- **серії С** становить 927 днів - з 15 листопада 2006 року по 29 травня 2009 року включно. Дата погашення облігацій серії С 30 травня 2009 року. Вільний обіг облігацій серії С припиняється 29 травня 2009 року;

Достроковий викуп облігацій умовами випуску не передбачається.

5. ПОРЯДОК ПОГАШЕННЯ ОБЛІГАЦІЙ

Погашення облігацій здійснюється:
- серії А - 30 грудня 2007 року;
- серії В - 30 грудня 2008 року;
- серії С - 30 травня 2009 року.

Виплата коштів за погашені облігації здійснюється у національній валюті України-гривні, за рахунок Емітента Платіжним агентом за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.

Платіжний агент здійснює виплату коштів за погашені облігації власникам облігацій, зазначеним у зведеному обліковому реєстрі, складеному депозитарієм ВАТ „МФС" станом на кінець робочого дня, що передує даті погашення відповідної серії облігацій, тобто на 29 грудня 2007 року - по серії А, на 29 грудня 2008 року - по серії В і на 29 травня 2009 року - по серії С.

Для пред'явлення облігацій до погашення власники переказують облігації відповідної серії на рахунок Емітента в депозитарії ВАТ „МФС" до 12-00 години 30 грудня 2007 року - серії А, 30 грудня 2008 року - серії В і 30 травня 2009 року - серії С.

Власникам облігацій, які своєчасно пред'явили облігації відповідної серії до погашення, Платіжний агент здійснює переказ грошових коштів по облігаціям серії А - 30 грудня 2007 року; по облігаціям серії В - 30 грудня 2008 року і 30 травня 2009 року - по облігаціям серії С на їх поточні рахунки, зазначені у зведеному обліковому реєстрі.

Грошові кошти осіб, платіжні реквізити яких не зазначені у зведеному обліковому реєстрі або зазначені невірно, депонуються на рахунку Платіжного агента в банку. Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників протягом п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій відповідної серії, тобто по 03 січня 2008 року включно по серії А; по 03 січня 2009 року включно по серії В та по 03 червня 2009 року включно по серії С.

По завершенні п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій відповідної серії, а саме:
- серії А - 04 січня 2008 року;
- серії В - 04 січня 2009 року;
- серії С - 04 червня 2009 року

кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Вінницькій області.

Для подальших розрахунків власники облігацій, які не отримали кошти за погашені облігації, подають письмову заяву на адресу Емітента та/або Платіжного агента. Виплата (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті коштів за облігаціями визначається чинним законодавством України.

Дії, які провадяться у разі несвоєчасного пред'явлення облігацій до погашення:

У разі несвоєчасного пред'явлення облігацій до погашення, грошові кошти власників облігацій, які несвоєчасно пред'явили облігації відповідної серії до погашення, депонуються на рахунку Платіжного агента в банку.

Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників, після переказу облігацій на рахунок Емітента в цінних паперах в депозитарії ВАТ „МФС" протягом п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій, тобто по 03 січня 2008 року включно - по серії А; по 03 січня 2009 року включно - по серії В та по 03 червня 2009 року включно - по серії С.

По завершенні п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій відповідної серії, а саме:
- 04 січня 2008 року;
- 04 січня 2009 року;
- 04 червня 2009 року

кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Вінницькій області.

Для подальших розрахунків власники облігацій, які несвоєчасно пред'явили облігації до погашення, переказують облігації на рахунок Емітента в цінних паперах в депозитарії ВАТ „МФС" та подають письмову заяву на адресу Емітента та/або Платіжного агента. Виплата (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті коштів за облігаціями визначається чинним законодавством України.

Виплата коштів за погашені облігації юридичним особам-нерезидентам здійснюється за вирахуванням податку на прибуток, відповідно чинного законодавства України. Для визначення суми прибутку від здійснення операцій з облігаціями, юридична особа-нерезидент надає Платіжному агенту до 12-00 години 28.12.2007р. - по серії А, 28.12.2008р. - по серії В та 28.05.2009р. - по серії С нотаріально засвідчені документи, на підставі яких облігації відповідної серії надійшли у власність нерезидента. Прибуток від здійснення операцій з торгівлі цінними паперами визначається Платіжним агентом відповідно норм Закону України Про оподаткування прибутку підприємств.

Порядок звільнення юридичних осіб-нерезидентів від оподаткування

Звільнення (зменшення) від оподаткування процентів за облігаціями та/або прибутку від операцій з облігаціями юридичних осіб-нерезидентів здійснюється у відповідності до Постанови Кабінету міністрів України від 06.05.2001 р.№ 470 на підставі нотаріально засвідченої копії довідки, яка підтверджує, що нерезидент є резидентом країни, з якою Україною укладено міжнародний договір, про уникнення подвійного оподаткування. Довідка надається юридичною особою-нерезидентом не пізніше 12-00 години робочого дня напередодні відповідної виплати процентів по відповідній серії облігацій, або погашення облігацій відповідної серії. У разі ненадання довідки до зазначеного часу, утримання податку здійснюється Платіжним агентом на загальних підставах.

6. ВІДОМОСТІ ПРО ОРГАНІЗАТОРА ВИПУСКУ (Лід-менеджера)

Найменування: Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Хрещатик"
Код ЄДРПОУ: 19364259;
Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а;
Тел./факс: (+ 38 044) 270-72-28, 490-52-41;
Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів - діяльності по випуску та обігу цінних паперів: АБ № 124897 від 21.01.05.

7. ВІДОМОСТІ ПРО ПЛАТІЖНОГО АГЕНТА

Найменування: Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Хрещатик";
Код ЄДРПОУ: 19364259;
Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-А
Тел./факс: (+ 38 044) 270-72-28, 490-52-41
Ліцензія Національного банку України № 158 від 29.12.01.

8. ВІДОМОСТІ ПРО ДЕПОЗИТАРІЙ

Найменування: Відкрите акціонерне товариство "Міжрегіональний фондовий союз";
Код ЄДРПОУ: 24917996;
Адреса: Україна, 01032, м. Київ, вул. Вєтрова, 7 б;
Тел./факс: (+ 38 044) 238-61-92, 238-61-93;
Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів - діяльності депозитарію цінних паперів: АА № 604008 від 28.11.03.

Відповідальними особами за інформацію про випуск облігацій є:

Від імені Емітента
Начальник фінансового управління
Вінницької міської ради **Н.Д. Луценко**

Від імені Організатора випуску (Лід-менеджера)
Голова Правління ВАТ КБ "Хрещатик" **Д.М.Гриджук.**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляється об'єкт незавершеного будівництва 40-квартирного десятиповерхового житлового будинку (10% готовності) ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд", який розташован за адресою: м. Горлівка, ж/м "Будівельник", секція 19в, початкова ціна продажу - 47600,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2380,00грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкта можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26006301660635 в Путіловськом відділенні ПІБ України, МФО 335914, ОКПО 31178587, Регіональній товарній біржі "Восток". Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 30 календарних днів із дня публікації інформації до 1600 год. 02 липня 2006р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 03 липня 2006р. у Регіональній товарній біржі "Восток" об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "Партнер", повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється шелушильна машина ЗРШ-2, 2000р., що знаходиться за адресою: Донецька обл.., Першотравневий район, смт. Ялта, вул. Титова,22, зі зниженням початкової ціни продажу на 10% - 5054,40грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 252,72грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті до 1600год. 27 червня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 04 липня 2006р., об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ "Партнер".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Великоновосілківського районного міжгосподарського комбінату по наданню послуг "Райсількомунгосп", повідомляє про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи Великоновосілківського районного міжгосподарського комбінату по наданню послуг "Райсількомунгосп": 1. Адміністративна будівля, площа 249,1 м2, яка розташована за адресою: Донецька обл., Великоновосілківський р-н, смт. Велика Новосілка, пров. Першотравневий, 34, початкова ціна продажу - 11017,24грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 550,86грн. 2. Будівля виробничої бази, площа 612,4 м2, яка розташована за адресою: Донецька обл., Великоновосілківський р-н, с. Комар, вул. Фролова, 37, початкова ціна продажу - 8618,33грн. у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 430,92грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 5 календарних днів із дня публікації у газеті до 1600 год. 07 червня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 5 календарних днів із дня публікації інформації 08 червня 2006р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженного протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором Великоновосілківського районного міжгосподарського комбінату по наданню послуг "Райсількомунгосп".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарський суд АРК (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) постановою від 10.04.2006 р. у справі № 2-5/2309-2006 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ «Агрофірма» Фортуна-Крим», смт. Совєтський, ЗКПО 30913497.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дрогайцева Атіка Олеговича (м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, 34, кв. 22, ліцензія Мінекономіки № 779320 від 25.10.2004).

Господарським судом Сумської області (м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) порушена справа №12/46-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Шостка-тепло» (41000, Сумська обл., м. Шостка, вул. Орджонікідзе, 3, п/р 26008301711370 в Шосткінському відділенні ПІБ, МФО 337397, код ЄДРПОУ 32478934).

Розпорядником майна боржника у справі №12/46-06 призначено арбітражного керуючого Кислого Володимира Васильовича (ліцензія АБ №271723 від 2 березня 2006 року, адреса: м. Суми, пл. Привокзальна, 9, к. 35-а, тел.: 37-00-58.

SEB

Акціонерний банк "АЖІО" змінив найменування на Відкрите акціонерне товариство "СЕБ Банк"

ВАТ "СЕБ Банк" є правонаступником всіх прав та обов'язків АБ "АЖІО".
Реквізити Банку (юридична адреса, МФО, ідентифікаційний код, податкові номери, код SWIFT) та номера рахунків клієнтів не змінюються.

Нове найменування банку, ВАТ "СЕБ Банк", закріплює належність банку до північноєвропейської фінансової групи SEB (Skandinaviska Enskilda Banken), якій належить більше 98% акцій ВАТ "СЕБ Банк".

Група SEB - фінансова організація Північної Європи, яка надає банківські послуги корпоративним клієнтам, компаніям і фізичним особам в Скандинавії, країнах Балтії, Польщі, Німеччині та Україні. Обсяг активів SEB становить близько 201 мільярд євро. Група працює в 20 країнах світу та обслуговує понад 400 тисяч підприємств та інституціональних клієнтів. Фінансовими послугами Групи користуються 5 мільйонів приватних осіб, з яких 2,7 мільйони клієнтів отримують їх через Інтернет.

ВАТ "СЕБ Банк" надає послуги з іпотечного кредитування, автокредитування, споживчого кредитування, факторингу, лізингу, мобільного банкінгу та інтернет-банкінгу.

Інформаційний центр банку: (044) 238-67-67, 8 800 307 67 67

Правління,
ВАТ "СЕБ Банк"

Ліцензія НБУ №4 від 02.10.2001 р.

Правління ВАТ «Лохвицький цукровий завод»

повідомляє що 21 липня 2006 року о 14.00 за адресою: м. Червонозаводське, вул. Матросова,10 (інженерно-побутовий корпус) в залі засідань відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Лохвицький цукровий завод».

Реєстрація акціонерів проводиться за місцем проведення зборів з 12.00 до 13.30.

Порядок денний.:

1. Фінансовий звіт правління за 2005 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження звітів.
4. Обрання голови та членів правління товариства.
5. Відкликання та обрання голови і членів наглядової ради товариства.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати документи, що посвідчують особу, доручення на право представляти акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Довідки за телефоном: (05356) 3-55-91.

СПОРТ

СУБОТА, 3 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 101 (3851)

4 червня на Правобережжі України йтимуть дощі (в західних областях сильні), місцями грози, град; на решті території переважно без опадів. У західних областях утримається холодна погода. На сході країни та в південних областях очікується підвищення температури вночі до 14—20, вдень — до 29—34 градусів, на решті території вночі — 10—16, вдень —22—28 градусів

Щоб історія не повторилася...

Збірна України щонайменше — срібний призер!

Футбол. Португалія. Чемпіонат Європи (U-21). Фінальний турнір. Матчі 1/2. 1 червня. **Франція—Нідерланди. 2:3. Голи:** Фобер, 51, Бергуню, 85 — Гофс, 6, 107, Гунтелаар, 38.

Україна—Сербія і Чорногорія. 5:4 (основний і додатковий час — 0:0, пенальті — 5:4). Авейру. Муніципальний стадіон. 27 градусів. 15 000 глядачів. **Арбітр** — Говард Вебб (Англія).

Україна: П'ятов (Рибка, 120), Ярмаш, Яценко, Чигринський, Романчук, Михалик, Чеберячко, Максимов, Пуканич (Алієв, 57), Мілевський (Годін, 18), Фомін. **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Сербія і Чорногорія: Стойкович, Іванович (Рнич, 90), Степанов, Бишевац, Тошич (Янкович, 65), Баста, Тодорович (Миловановмч, 76), Милияш, Ломич, Красич, Пурович. **Тренер** — Драгомир Окука.

Післяматчеві пенальті реалізували: Фомін, Чигринський, Годін, Яценко, Максимов — Милияш, Миловановнч, Баста, Ломич; **не реалізували:** Алієв — Янкович, Пурович.

Це був поєдинок, в якому переважала позиційна боротьба. Ніхто не хотів ризикувати. А тут у нас ще в дебюті травмувався основний форвард Артем Мілевський. Епізодами суперники вдавалися до тактики тиску. Адже кожен із них, звичайно, сподівався на усмішку випадкової удачі.

Спалахи активності щоразу призводили до гострих моментів, яких обидва колективи мали достатньо. Втім, усі ті намагання виявилися марними. Чудово діяли воротарі. І, повторюю, команди атакували, постійно озираючись на тили. Отож справа дійшла до футбольної рулетки — післяматчевих пенальті.

Руслан Фомін *(ліворуч)* — нападник (Україна), Мілан Степанов *(праворуч)* — захисник (Сербія та Чорногорія).

Олексій Михайличенко, либонь, у зв'язку з цим останньої миті замінив воротаря. І не помилився. Недарма Олександра Рибку «фахівцем» називають з одинадцятиметрових. Динамівець, з'явившись уперше в нинішньому чемпіонаті на полі, одразу парирував підступний удар. А потім відбив перший із серії пенальті.

Отже, улюбленцями фортуни цього разу виявилися українці. І завтра у фіналі вони зустрінуться зі збірною Нідерландів, яку перемогли у груповому раунді тут, у Португалії, — 2:1.

До речі, така пара в історії футболу вже сходилася у змаганні за титул. Щоправда, то було на дорослому рівні. У поєдинку за «золото» Євро—1988 протистояли футболісти Нідерландів і збірна СРСР (вважай, України), очолювана Валерієм Лобановським. У нашому колективі були переважно представники київського «Динамо». І серед них — нинішній наставник української «молодіжки» Олексій Михайличенко. У групі наші виграли — 1:0 (Василь Рац, 54). А от у фінальній зустрічі поступилися — 0:2 (Руд Гулліт, 35, Марко ван Бастен, 55). Дай Боже, щоб історія не повторилася.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото з сайту www.UEFA.com

Гамбург: усі грають у першій лізі!

У півторамільйонному Гамбурзі за кілька днів розпочнеться чемпіонат світу з футболу. То чи треба дивуватися, що організатори прес-туру для київських журналістів — PR-команда оргкомітету чемпіонату світу «Гамбург Маркетинг ГмбХ» і «Гамбург Туризмус ГмбХ» за підтримки компанії «АероСвіт — Українські авіалінії» передовсім показали нам Етнографічний музей з його експозицією «Захоплення футболом», що сягає 1 тис. кв. м. З'ясовується, у футбол можна грати м'ячами, сплетеними з лози, скрученими з ганчір'я, зі зв'язаних докупи кількох бляшанок та з будь-якого іншого матеріалу, що потрапив під руку. Тут є найстаріший експонат — м'яч з телячої шкіри з «камерою» зі свинячого міхура всередині, в якому, запевняють екскурсоводи, збереглося повітря XVI століття. У музеї представлена історія світового футболу: хто й коли встановив ворота, як виникли правила, хто вигадав форму для гравців, як з'явилися фани. Тут доходиш висновку: мало не всі народи переконані, що цю гру вигадали саме вони...

А київських журналістів запросили подивитися, як місто підготувалося до найважливішої спортивної події року та до прийняття уболівальників з усього світу. І не тільки тому, що команда Олега Блохіна на місцевому стадіоні «АОЛ-Арена» 19 червня зіграє свій другий матч групового турніру проти футболістів Саудівської Аравії, а й щоб розповісти про свою північну Венецію — так іще називають Гамбург. Адже й після чемпіонату світу ФІФА-2006 він залишиться воротами у світ...

Вартість трав'яного покриття для стадіону «АОЛ-Арена» — 120 тисяч євро. Енгельберт Легмахер, якого називають інспектором з трави, дуже прискіпливий, пробує її мало не на зуб: для світового чемпіонату з футболу все має бути найкращим...

«Світ в гостях у друзів»

Під таким девізом з 10 по 30 червня в Гамбурзі відбуватимуться ігри чемпіонату світу ФІФА-2006. На п'ятизірковій ультрасучасній «АОЛ-Арені» — найкращому стадіоні Німеччини, кваліфікованому УЄФА найвищою категорією, пройде п'ять матчів: чотири групові та один чвертьфінальний. Особливість цієї спортивної арени — невелика відстань від трибун до ігрового поля. Стадіон — під дахом-парасолею, котра за відсутності дощу згортається. «АОЛ-Арена» побудована на місці старого стадіону 1998 року. Тоді в цю спортивну споруду інвестували 110 млн. євро.

До нинішнього чемпіонату арену причепурили, вклавши майже 2,5 млн. євро. Понад 1,5 млн. пішло на нову електронну систему забезпечення. На решту грошей все оновили: замінили меблі, килимові покриття, на сидіння для уболівальників наділи нові чохли. Коли ми там побували, ігрове поле ще було без трави. Згорнуте в рулони по 10 м завдовжки та 1 м 20 см завширшки, газонне покриття лежало обабіч, поки трактор з котком вирівнював поле. До першої гри Аргентина — Берег Слонової Кістки траву підстрижуть до висоти 2,5 см. ФІФА обрала постачальника трави з Голландії, де її вирощують найкраще. Організатори розповіли, що на 12 стадіонах Німеччини, де відбуватимуться матчі чемпіонату, покриття буде однаковим.

Чемпіонат висвітлюватимуть п'ять тисяч журналістів. Крім прес-центру на самому стадіоні, облаштований ще один — у спеціальному наметі на даху бункера часів другої світової війни. Сіра громадина не прикрашає набережну вздовж порту, але позбутися її поки що неможливо. Єдиний варіант — підкласти вибухівку. Але тоді злетять у повітря всі споруди довкола. Тому бункер використовують для різноманітних зібрань.

Особливих засобів безпеки у Гамбурзі не створювали. Але додатково працюватиме ще три тисячі поліцейських. Проте за потреби «зелений автобус» — щось на зразок нашого «спецназу» — прибуде за кілька хвилин. Співробітники «АОЛ-Арени» кажуть, що надто активна діяльність правоохоронних органів трохи дратує, бо обстановка на робочих місцях нагадує тюремну: обшуки, спеціальні перепустки, перевірки. Втім, до таких заходів ставляться все-таки з розумінням: краще «переборщити», ніж потім мати проблеми.

Оле! Оле! Оле!

«АОЛ-Арена» має 51055 сидячих місць. З них 3300 дорогі — для особливо важливих персон, які щороку дають дохід вісім мільйонів євро. Проте придбати квитки на матчі — далеко не всім по кишені, зокрема молоді. Тому організатори пропонують для них дешеві стоячі місця. А щоб не було спекуляцій квитками, їх зробили іменними, котрі дійсні лише за умови пред'явлення документа з фотографією.

Але є фани, котрим не дісталися квитки, й вони неспроможні заплатити за готель. Організатори пропонують таким широку програму — від наметового містечка в передмісті Гамбурга до культурних заходів. Приїжджі можуть заночувати в кемпінгу за адресою Ehestorfer Weg,188, де створені належні санітарні умови. Вартість проживання тут — 7,5 євро. Можна також поснідати за 3,5 євро, обід і вечеря теж за помірною ціною.

Представник «Гамбург Маркетинг ГмбХ» Гідо Нойманн розповів, що одним з найважливіших заходів під час чемпіонату буде фестиваль уболівальників. Передбачається, що він збере понад 50 тисяч шанувальників футболу. На великих площах установлено велетенські екрани для спільного перегляду світової першості. Але очікується, що найбільш видовищним буде гамбурзький проект «Блакитні ворота»: на 120 висотних будинках міста встановлено ворота з люмінесцентних трубок, що імітують футбольні. Вони будуть оптично зв'язані лазерними променями, котрі посилатимуться з телевежі.

І насамкінець: дістатися на матчі чемпіонату світу наші вболівальники можуть літаками компанії «АероСвіт» — Українські авіалінії», яка здійснює регулярні рейси між Києвом і Гамбургом. Віднедавна вона почала надавати своїм пасажирам нову послугу — комплексні перевезення власними літаками та потягами німецької залізниці. Кожен пасажир рейсу «Київ—Гамбург» має змогу дістатися швидкісним потягом до будь-якого міста ФРН. Але вартість авіаквитка не збільшується, бо витрати на поїздку залізницею «АероСвіт» бере на себе. Така само система і на зворотному шляху: придбавши квиток до Києва, пасажир має можливість дістатися поїздом до Гамбурга з будь-якого міста Німеччини.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Київ—Гамбург—Київ.

Редакція дякує організаторам — «Гамбург Маркетинг ГмбХ», «Гамбург Туризмус ГмбХ» і компанії «АероСвіт —Українські авіалінії» — за можливість ознайомитися з підготовкою до чемпіонату світу з футболу в Гамбурзі.

цього ДНЯ

3 ЧЕРВНЯ

■ *1768. Гайдамацькі загони Залізняка та Гонти визволили від польської шляхти Умань.* ■ *1876. Народився академік Микола Бурденко, один із засновників нейрохірургії.* ■ *1907. Царський маніфест про розпуск ІІ Держдуми і зміна виборчого закону. Завершення першої російської революції. Початок реакції.* ■ *1910. У Катеринославській губернії викладач училища природознавства Петро Бузук створив «Хортицьке товариство захисників природи» — першу громадську природоохоронну організацію в країні.* ■ *1926. Народився академік Костянтин Ситник.* ■ *1927. Помер Порфирій Демуцький, фольклорист, хоровий диригент, композитор.*

Редактор номера
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 099

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2023

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»